

dma

Da Mihi Animas

RIVISTA DELLE FIGLIE DI MARIA AUSILIATRICE

2013

Năm LXVI
3 tháng/kỳ

#cùngvớingườitrẻ

Trách nhiệm xuất bản
Istituto Internazionale
Maria Ausiliatrice
Via Ateneo Salesiano, 81
00139 Roma
tel. +39 06872741
fax +39 0687132306
www.rivistadma.org
editor@rivistadma.org
dmanews1@cgfma.org

Chủ nhiệm
Mariagrazia Curti

Biên tập
Maria Helena Moreira
Gabriella Imperatore

Cộng tác viên
Julia Arciniegas, Maria Rossi,
Elisa Molinari, Mara Borsi,
Caterina Cangia, Anna Rita Cristiano,
Attilio Danese, Emilia Di Massimo,
Giulia Paola di Nicola,
Mariano Diotto, Gabriella Imperatore,
Paolo Ondarza, Veronica Petrocchi.

Chuyển ngữ
Sr. Catarina Y, Sr. Maria Linh Trang,
Sr. Maria Diem Trinh, Sr. Teresa Tuyet,
Sr. Teresa Hong Van, Sr. Anna Thanh Huyen,
Sr. Teresa Quynh Anh, Sr. Maria Kim Ngan,
Sr. Maria Anh Thi, Sr. Maria Them,
Sr. Teresa My Anh, Sr. Teresa Phuong Thuy,
Sr. Maria Ta Giang, Sr. Teresa Ly

Thiết kế và đồ họa
VICIS Srl

Trình bày và kiểu chữ
VICIS Srl
V.le delle Provincie, 37 - 00162 Roma
www.vicis.it

Phiên bản phi thương mại

La rivista **dma** è realizzata su carta
ecologica certificata FSC, costituita
da pura cellulosa e.c.f. e da un elevato
contenuto di fibre di recupero (almeno
il 25%).

Hình ảnh: Công hàm FMA
Shutterstock

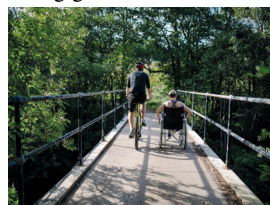
Associata USPI
Unione Stampa
Periodica Italiana

TRONG SỐ NÀY

Lời ngỏ 01
Phản định

Tư liệu 02
Chọn lựa.... để biến đổi

Giáo dục
Một kĩ năng quan trọng
trong giáo dục và việc làm

Chân trời gia đình 16
Những lý lẽ của người trẻ

Sợi dây Ariana 20
Có nghĩa và vô nghĩa

Cho một quyền công dân mới 24
Công bằng, con đường của
sự biến đổi

Tư liệu

Kịch nghệ

Xuất hành 28 **Phòng thử nghiệm kịch nghệ** 44
Một lần bấm máy và
cuộc sống biến đổi

#người nữ 31
Đối thoại cho cuộc sống

Polifonia
Một thế giới khác

#cùngvớingười trẻ lắng nghe 37
Người trẻ lội ngược dòng

Truyền thông 40
Loạt phim truyền hình
như những thế giới có
thể ở lại

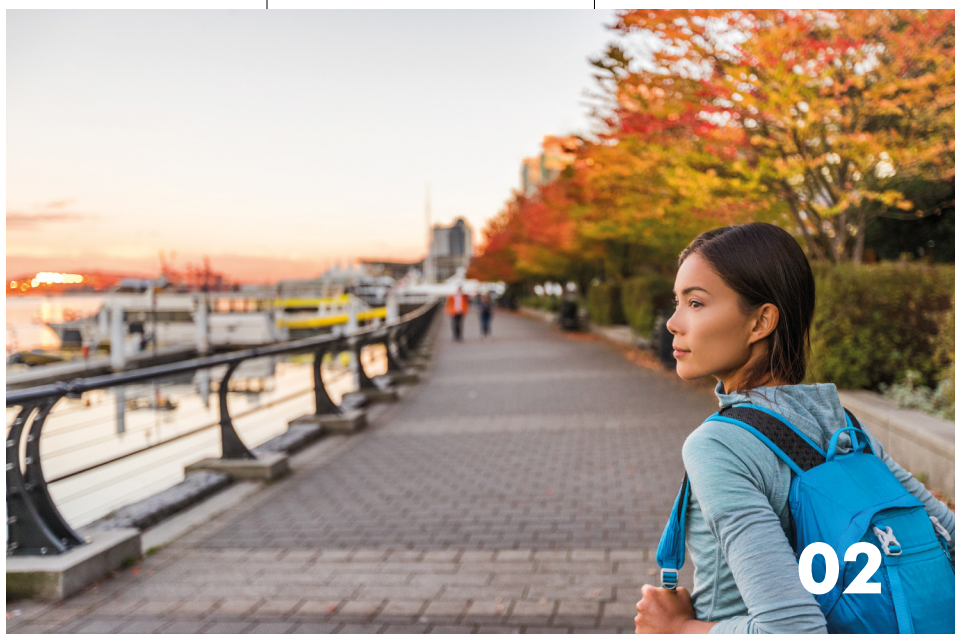
Âm nhạc
Gặp gỡ và hội nhập trong
âm nhạc

Phim ảnh 50
ĐTC Phanxicô
người của lời

Văn học 53
Gió ngược

Camilla 56
Giữa những người trẻ

Chúng ta đang theo dõi theo #conigiovani như một hành trình mang tính đồng nghị. Rất nhiều lần, khi đề cập đến việc ở lại trong hành trình, chúng ta chú ý nhiều hơn đến con đường, đến quyết định tiến bước và rất đúng khi nghĩ như thế.

Trong quyển tạp chí này, chúng tôi ước muốn nhìn vào toàn bộ tiến trình nơi có sự hiện diện của Thiên Chúa. Ngài hiện diện trong hành trình của chúng ta. Ngài là duy nhất, cùng lúc vừa là quá khứ vừa là viễn tượng tương lai. Ngài ở đó rất gần với chúng ta. Ngài trở thành bạn đường và đi bước trước chúng ta. Ngài ngự trên cõi trời và làm cho trái đất trở nên linh thánh. Chúng ta cùng đi với Ngài và trong Ngài, cùng với những người trẻ. Chúng ta nhìn họ với niềm hy vọng của Thiên Chúa. Nơi người trẻ, chúng ta nhìn thấy hiện tại của cuộc hành trình, bởi vì “họ chính là hiện tại của Thiên Chúa” (CV 178); một thực tại phản chiếu niềm vui của Đấng Phục sinh. Đây chính là ý nghĩa sâu sắc của việc ý thức về cuộc hành trình. Điều đó cho phép chúng ta tăng trưởng có chiều sâu trong sự trung thành với Thiên Chúa, bằng cách đào tạo lương tâm vốn là công việc của cả đời. Khi đó, chúng ta học cách vun trồng những cảm thức của chính Chúa Giêsu Kitô, đảm nhận các tiêu chuẩn ẩn sau các lựa chọn và những ý hướng đằng sau các hành động của Người” (CV 281).

Khi dõi theo hành trình được thoáng thấy khi triển khai các bài viết, chúng ta nhìn thấy nơi những người trẻ niềm đam mê của Thiên Chúa. Chúng ta chạm đến thực tại của họ được làm nên bởi những đấu tranh nội tâm, nghi ngờ và đức tin, những bóng

Lời ngỏ

Phân định

tối và khó khăn, sự hòa nhập cá nhân, việc tìm kiếm ý nghĩa của hiện hữu, niềm vui trao ban. Chúng ta ghi nhận các bước tiến của họ trong việc thực hiện những chọn lựa đời sống nhằm thay đổi thực tại. Lựa chọn để thay đổi là thách thức của hiện hữu. Những lựa chọn nằm ở trọng tâm của sự phân định. Đức Thánh Cha Phanxicô, trong nhiều bối cảnh và thời điểm hiện diện giữa các bạn trẻ, đã nói với họ: “Tùy các con cùng nhau quyết định” đâu là hành trình mà Chúa mời gọi các con bắt tay thực hiện nhằm thay đổi lịch sử. Lựa chọn để thay đổi sẽ luôn là một lời kêu mời hành động trong tính đồng nghị, để say mến Thiên Chúa của sự hiệp thông, để chọn con đường tiến tới sự thánh thiện mang tính cộng đồng và liên đới.

#conigiovani, chúng ta muốn ‘ăn mừng’ cuộc sống, để xác định lại bối cảnh nơi chúng ta sống như tại tiệc cưới Cana của Tin Mừng hôm nay, rộng mở và là những cộng tác viên của phép lạ nước hóa rượu ngon, nhạy bén và chú ý đến lời gọi mời của Đức Maria: “Bất cứ Ngài nói gì, anh em hãy làm theo” (Ga 2, 5). Đức Maria đã chọn sống theo ý muốn của Thiên Chúa và đã thay đổi lịch sử. Giống như Người Con, Mẹ đặt mình sát cạnh những người trẻ trên các nẻo đường của tính đương đại, bằng cách động viên họ thực hiện những phép lạ hàng ngày để khơi dậy rượu ngon sẵn có trong mỗi tâm hồn.

Tặng ân của rượu ngon vọt trào từ kinh nghiệm về tính đồng nghị. Nơi đó mời gọi mọi người hãy trở lại con đường chọn lựa để thay đổi: “Những người trẻ xuống đường là những người trẻ muốn trở thành tác nhân chính của sự thay đổi. Các con là những người nắm giữ tương lai! Nhờ các con, tương lai đi vào thế giới. Cha mời gọi các con hãy trở thành tác nhân chính của sự chuyển hóa này để xây dựng một thế giới tốt đẹp hơn, những người phục vụ người nghèo, những nhân vật chính của cuộc cách mạng phục vụ. Các con là hiện tại của Thiên Chúa, Đấng muốn các con sinh nhiều hoa trái” (x. CV 174.178), bằng cách sản sinh sự sống, trong niềm vui được là rượu mới cho người khác.

Maria Helena Moreira, FMA

mhmoreira@cgm.org

Chọn lựa ... để thay đổi

TƯ LIỆU

María del Carmen Canales, FMA

mcccalz@gmail.com

“Giáo Hội cần đến sức mạnh, trực giác và đức tin của các con. Chúng ta cần những điều ấy! Và khi các con đi đến nơi mà Cha và những người khác chưa đạt tới, thì các con hãy kiên nhẫn chờ đợi nhé”.

(ĐTC Phanxicô, Tông huấn hậu THĐGM, Christus vivit – Đức Kitô hằng sống, Roma 2019, s. 299).

Các bạn trẻ thân mến, tôi ước muốn cùng nhịp bước với các bạn trên một lối đường khác, lối đường của những người có khả năng tìm kiếm. Bởi lẽ, nhìn cái gì chúng ta sẽ nên như thế, tìm cái gì thì chúng ta sẽ ra như vậy. Thi sĩ người Pháp Paul Flaubert nói: “Đắm đắm nhìn trời cao, mai sau cất cánh bay cao”. Nếu cứ cúi gằm xuống đất, ta có thể tìm được gì chẳng? Phải chăng như những chú cừu lộn nhào vì không bao giờ ngẩng đầu lên khỏi bãi cỏ: chúng mãi miết ăn và không thấy hố sâu. Ngôn sứ Hô-sê diễn tả: “Dân Ta cứ miết mãi buông theo bội tín, chúng được kêu mời hãy vươn lên, mà chẳng một ai ngóc đầu dậy!” (Hs 11,7).

Chỉ cần ngược nhìn lên cao, ơn cứu độ rồi sẽ đến. Một câu chuyện cụ thể sẽ giúp ta hiểu rõ hơn thái độ tìm kiếm: *Một lần kia, hệ thống đèn giao thông ở quảng trường của nhà thờ chánh tòa Milan có vấn đề. Trong phút chốc, tất cả các đèn đều là màu xanh. Dân chúng không biết làm thế nào: băng qua hay không? Tôi phiên ai? Tất cả đều hoang mang! Các trụ đèn ở mọi phương hướng đều có màu xanh khác lạ, một màu xanh thăm chưa từng có trên bầu trời Milano. Chẳng hiểu nổi! Các tài xế mô tô hò hét, những người đi xe đạp chạy lên lễ làm các vị khách bộ hành to lớn hét lên: «Không thấy tôi hay sao!». Cuối cùng, một cảnh sát tới, ông đứng vào giữa nút giao giao thông để giải quyết tình thế.*

Một cảnh sát khác thì tìm hộp điện để ngắt nguồn.

Trước khi vụt tắt, đèn xanh còn thoáng nghĩ: “Tội thật! Mình đã cho dấu hiệu “đường tự do” để lên trời. Nếu hiểu ý mình, tất cả chắc đã bay cao rồi; nhưng có lẽ họ thiếu can đảm”. Ngược nhìn, trèo lên cao!

■... từ đối thoại đến biến đổi

Mời bạn dừng lại với một cuộc đối thoại trong Tin Mừng. Đức Giêsu trò chuyện với một người trẻ (Mc 10, 17 – 31) khi anh ta hỏi Người: «Thưa Thầy nhân lành, tôi phải làm gì để được sự sống đời đời làm gia nghiệp?» Đức Giêsu trả lời bằng một câu hỏi khác: «Sao anh nói tôi là nhân lành? Không có ai nhân lành cả trừ một mình Thiên Chúa». Rồi Người nói tiếp: «Hẳn anh biết các điều răn: Chớ giết người, chớ ngoại tình, chớ trộm cắp, chớ làm chứng gian, chớ làm hại ai, hãy thờ cha kính mẹ». Đức Giêsu nhắc nhớ một vài điều răn, tuy nhiên, cuộc đối thoại vẫn chưa kết thúc. Người thanh niên nói: «Thưa Thầy, tất cả những điều đó, tôi đã tuân giữ từ thuở nhỏ». Và rồi, Thánh sử viết: «Đức Giêsu đưa mắt nhìn anh ta và đem lòng yêu mến. Người bảo: Anh chỉ thiếu một điều là hãy bán những gì anh có mà cho người nghèo, anh sẽ được một kho tàng trên trời. Rồi hãy đến theo tôi».

Tới đây thì bầu khí cuộc gặp gỡ thay đổi. Chúng ta có thể tự hỏi đâu là lý do làm cho người thanh niên thay đổi?

Người thanh niên quyết tìm đến với Đức Giêsu nhưng anh không nghĩ rằng một khi ‘quyết định’ là chấp nhận trở về bằng một con đường khác, với một thái độ khác, đọc thực tại bằng một cách thức khác, với một nỗ lực khác để đáp lại lời mời gọi đầu tiên của Thiên Chúa

trong Bí tích Thánh Tẩy.
Đức Thánh Cha Phanxicô trong Tông huấn hậu THĐGM nhìn các bạn trẻ như những người có khả năng lựa chọn và trở thành những nhân vật chính trong việc biến đổi xã hội cũng như con người:

«Cha muốn khích lệ các con trong nỗ lực này, bởi vì Cha biết rằng “quả tim trẻ trung của các con, muốn xây dựng một thế giới tốt đẹp hơn. Cha vẫn dõi theo những tin tức tường thuật về người trẻ trên khắp thế giới đã xuống đường để bày tỏ ước muốn có một nền văn minh công bằng và huynh đệ hơn. Những người trẻ xuống đường là những người trẻ muốn trở thành những nhân vật chính của sự thay đổi. Xin các con đừng nhường vai trò làm những nhân vật chính của sự thay đổi cho những người khác! Các con là những người nắm giữ tương lai! Qua các con, tương lai đi vào thế giới. Cha cũng xin các con hãy trở thành những nhân vật chính của sự thay đổi này. Hãy tiếp tục chống lại sự thờ ơ bằng cách đưa ra một câu trả lời Kitô giáo cho các vấn đề xã hội và chính trị đang xuất hiện ở nhiều nơi trên thế giới. Cha xin các con hãy trở thành những người xây dựng thế giới, để làm việc cho một thế giới tốt đẹp hơn. Các bạn trẻ thân mến, đừng trở thành khách lạ bàng quang trước cuộc sống. Hãy nhập cuộc. Chúa Giêsu

không phải là một người bàng quang, Người đã nhập cuộc; đừng chỉ nhìn cuộc sống từ đằng xa, hãy dẫn mình vào đó như Chúa Giêsu”. (Trích Diễn văn trong Buổi Canh Thức Ngày Giới Trẻ Thế Giới XXVIII tại Rio de Janeiro ngày 27/07/2013; AAS 105 [2013], 663). Nhưng trên hết, bằng mọi cách, hãy đấu tranh vì thiện ích chung, hãy phục vụ người nghèo, hãy là những nhân vật chính của cuộc cách mạng bác ái và phục vụ, có khả năng đề kháng trước căn bệnh chủ nghĩa tiêu thụ và chủ nghĩa cá nhân thiển cận». (Christus vivit, s.174).

■ ... từ tìm kiếm đến lên đường

Tìm kiếm là phong thái của những người lữ hành vĩ đại. Khi đi qua những con đường xa lạ, họ phải đối diện với sự bất trắc của những điều còn chưa biết.

Ngạn ngữ Châu Phi ghi lại: Mỗi sáng sư tử thức dậy, nó biết rằng phải chạy nhanh hơn ngựa vằn để bắt sống chú ta, nếu không sẽ phải chết đói. Mỗi sáng ngựa vằn thức dậy, nó biết rằng phải chạy nhanh hơn sư tử, nếu không sẽ

mất mạng. Mỗi sáng, khi thức dậy, bạn không cần hỏi mình là sư tử hay ngựa vằn, nhưng hãy bắt đầu chạy.

Để lên đường, bạn cần nhiên liệu cho tâm hồn, đó chính là nhiệt huyết. Thánh Augustino nói: «Để đi về phía Thiên Chúa, ta không đi bằng đôi chân nhưng bằng con tim». Ta chỉ có thể tìm được Thiên Chúa khi ta yêu mến Người. Bởi lẽ, ta chẳng thể nào đến với một người mà ta không hề mến yêu.

Và đây, một cuộc đối thoại khác cho thấy đường lối của Thiên Chúa nơi cuộc sống con người. Một người phụ nữ mỗi ngày phải ra giếng kín nước cho các sinh hoạt thường nhật. Chị gặp một người đã làm xáo động tâm hồn chị bằng những câu hỏi (Ga 4,4 - 15).

Không thể nào phân định nếu không lắng nghe, và lắng nghe mà không chút hãi sợ. Lắng nghe điều Chúa nói như người phụ nữ Samari đã làm. Chị tham dự vào cuộc đối thoại với bảy câu hỏi và bảy lời đáp trả. Người đối thoại là Đức Giêsu luôn đi xa hơn những câu hỏi, xa hơn cả những gì chị muốn nói.

Khi người phụ nữ hỏi: «Tại sao ông lại xin tôi nước uống?», Đức Giêsu trả lời: «Nếu chị

nhận ra ân huệ Thiên Chúa ban, và ai là người nói với chị, chắc hẳn chị đã xin tôi thứ nước ấy». Ngài không đáp lại câu hỏi của người phụ nữ. Khi người phụ nữ tiếp tục hỏi «Vậy ông lấy đâu ra nước hằng sống?», Đức Giêsu cho chị biết thêm: «Ai uống nước tôi cho, sẽ không bao giờ khát nữa». Rồi khi người phụ nữ ngỡ lời: «Xin cho tôi thứ nước ấy», Đức Giêsu bảo chị: «Hãy đi gọi chồng chị». Lần này, người phụ nữ không còn câu hỏi, nhưng xác nhận: «Tôi không có chồng». Và cuối cùng Đức Giêsu đã đưa ra câu trả lời ăn khớp với những gì chị nói với Ngài: «Chị nói: ‘Tôi không có chồng’ là phải, vì chị đã năm đời chồng rồi».

Như thế, khi người phụ nữ bắt đầu nói về mình, Đức Giêsu đã thúc đẩy chị tự vấn, nhìn thẳng vào những vấn đề và tự xưng thú tình trạng của bản thân. Khi chị hỏi cổ: «Chúng ta phải thờ phượng Thiên Chúa ở Giêrusalem hay trên núi này?», Đức Giêsu trả lời: «Không phải ở đây cũng không ở Giêrusalem nhưng trong thần khí và sự thật».

C u ộ c đối thoại ngày càng trở nên quyết liệt. Đến điểm này, người phụ nữ như muốn loại Đức Giêsu ra khỏi câu

chuyện bằng cách quy về cho Đấng Messia việc giải thích chân lý: «Tôi biết Đấng Mê-si-a, gọi là Đức Ki-tô, sẽ đến. Khi Người đến, Người sẽ loan báo cho chúng tôi mọi sự». Câu trả lời của Đức Giêsu thật bất ngờ: «Đấng ấy chính là tôi, người đang nói với chị đây».

Bản văn của Gioan mời gọi chúng ta “đi xa hơn” để tìm kiếm và khám phá ra ‘Đấng đang nói ở đây, lúc này’. Người là Đấng mà ta không thể trốn chạy, bởi lẽ Người biết ta cách thâm sâu và buộc ta phải vượt thắng những chống chế của bản thân.

Đức Kitô không thỏa hiệp với một cuộc sống thoải mái. Ai đến với Người để tìm sự an nhàn là đã đi nhầm đường. Đức Kitô chỉ cho chúng

ta lộ trình đến với những điều lớn lao, hướng tới Sự Thiện, tới một lối sống nhân văn đích thực. Khi nói về thập giá, Người không làm thế để dẫn dắt chúng ta, nhưng vì một tình yêu trào dâng từ chính Người. Thế nhưng, Người không tìm kiếm chính mình nhưng hướng con người đến việc phục vụ cho sự thật, công lý và sự thiện. Trong cuộc đối thoại với người phụ nữ Samari, Người tỏ cho chúng ta biết về Thiên Chúa cũng như sự cao cả của con người.

“Người ở trong các con, Người ở với các con và Người không bao giờ bỏ rơi các con. Dù các con có lạc xa đến đâu, Người là Đấng Phục Sinh vẫn luôn ở đó. Người kêu gọi các con và Người chờ đợi các con quay về với Người và làm lại từ đầu.

Khi các con cảm thấy mình già đi vì đau khổ, phần uất hay sợ hãi, nghi ngờ hay thất bại, Người sẽ luôn ở đó để phục hồi sức mạnh và niềm hy vọng của các con.” (Christus vivit, s. 2).

■...từ đối thoại đến những phong thái mới

Việc tìm kiếm đòi hỏi phát huy một vài thái độ nội tâm. Một trong những điều này là trở nên một người thanh thản, đầy niềm vui. Chúng ta chẳng thể nào ngược lên cao và tìm kiếm con đường trong sự bồn loạn. Nhìn lên cao nghĩa

là có sự chăm chú nội tâm. Nhìn lên cao là tâm tình thờ lạy. Những điều này chỉ có thể khi chúng ta thanh thản và vui tươi.

Sự thanh thản mang đến niềm vui. Chúng ta hãy nghĩ đến các vị đạo sĩ khi dõi theo ánh sao. Khi tìm thấy Hải Nhi, lúc gặp Ngài, họ “được đong đầy bởi một nỗi vui mừng khôn tả”. Ai biết nếm cảm niềm vui là người thông minh. Tân Ước nói đến niềm vui 250 lần. Đức Giêsu luôn trao ban niềm vui. Vào cuối đời, Ngài nói: “Để niềm vui của Thầy ở lại trong anh em, và niềm vui của anh em được nên trọn vẹn” (Ga 15,11). Đức Thánh Cha Phaolô VI đã nói rất đúng: “Đời sống Kitô hữu không luôn dễ dàng, nhưng luôn hạnh phúc.”

Chúng ta cảm nhận được niềm vui khi khám phá ra nguồn cội của nó:

- Trước hết là nỗ lực vượt khó. Ngạn ngữ Châu Phi nói về điều này cách ý nhị: “Nếu không có niềm vui, bạn hãy đi mua. Niềm vui được bán ở cửa tiệm hy sinh”. Khi chiến thắng một nghịch cảnh, ta tìm thấy niềm vui. Khi vượt qua một trở ngại nội tại cũng như ngoại tại, ta nghiệm thấy niềm vui.

- Kế đến là hướng đến tha nhân. Điều này hệ tại ở việc trao ban niềm vui cho người khác. Đây là một ‘món hàng’ kỳ lạ nhưng luôn có trong ‘quầy hàng’ của những ai đã gặp và luôn tìm kiếm Thiên Chúa. Tác giả Nicolò Tommaseo tóm tắt nguyên lý của hạnh phúc trong câu này: “Người hạnh phúc nhất là người làm cho người khác hạnh phúc”. Thánh Kinh thì nói: “Cho thì có phúc hơn là nhận” (Cv 20,35). Mẹ Mazzarello nhắc nhở: “Niềm vui là dấu chỉ của một con tim yêu mến Thiên Chúa”.

- Điểm thứ ba là tìm kiếm Thiên Chúa. Đức Gioan XXIII tiết lộ: “Bí quyết của hạnh phúc là trao phó mình cho Thiên Chúa”, tùy thuộc vào ý muốn của Thiên Chúa: “Thánh Ý Ngài là niềm vui của lòng con” (Tv 118,16).

Niềm tin vào Thiên Chúa nền tảng vững chắc hơn cả của hạnh phúc. Tin rằng Thiên Chúa yêu thương chúng ta, và rằng chúng ta có thể làm cho những người khác nhận biết Ngài. Ba chân lý mà Đức Thánh Cha Phanxicô nói với những người trẻ xác nhận niềm hạnh phúc này: Thiên Chúa yêu thương các con. Không bao giờ được nghi ngờ điều này, dù bất cứ điều gì xảy ra với các con trong cuộc sống. Trong bất kỳ hoàn cảnh nào, các con được yêu thương vô

hạn (CV, s.112). Chân lý thứ 2: Đức Kitô, vì yêu thương đã hiến mạng đến cùng để cứu các con (CV, s. 118). Nhưng có một chân lý thứ ba, không thể tách rời chân lý trước: Đức Kitô đang sống! Chúng ta phải nhắc nhớ thường xuyên, bởi vì chúng ta có nguy cơ coi Chúa Giêsu Kitô chỉ như một gương sáng trong quá khứ, như một kỷ niệm, như một ai đó đã cứu chúng ta hai ngàn năm về trước [...] Đấng đổ đầy ân sủng của Người trên chúng ta, Đấng giải thoát và biến đổi a, Đấng chữa lành và an ủi ta là Đấng thực sự đang sống. (CV, s.124).

Đây chính là ý nghĩa của hành trình theo một 'lối đi khác'. Đó chính là bước đi cùng Đức Giêsu, gửi trao cho thế giới kho tàng vĩ đại tìm thấy trong việc lắng nghe Người.

■ ... một lối đi khác của tiến trình phân định

Với chủ đề “Người trẻ, đức tin và sự phân định ơn gọi”, chính những người trẻ đã mở ra một hành trình mới cho Mục vụ Giới trẻ. Họ giúp các trung tâm mục vụ ý thức rằng không gian và thời gian của người trẻ không hẳn là sự biếng nhác, dù rằng đôi khi vẫn tồn tại. Không gian và thời gian của người trẻ còn là những lúc tự vấn: *Thiên Chúa muốn gì nơi tôi? Người có kế hoạch gì cho cuộc đời tôi?* Đây là những câu hỏi không chỉ dành cho những ai cảm nhận lời mời gọi sống đời thánh hiến, nhưng còn cho mọi người trẻ nam nữ. Ngay cả những ai dừng đứng với đời sống đức tin, những người chối bỏ Thiên Chúa, phủ nhận sự hiện hữu của Người trong cuộc đời họ.

Chọn một lối đi khác đòi hỏi bạn một quyết định rõ ràng dẫu rằng vẫn luôn tồn tại câu hỏi: Bằng cách nào chúng ta biết một điều gì đó đến từ Chúa Thánh Thần hay đến từ tinh thần của thế gian hoặc tinh thần của ma quỷ? Với câu hỏi này bạn đang bắt đầu tiến trình phân định. Đây là một ân ban mà chúng ta phải cầu xin Chúa Thánh Thần với lòng tin tưởng; rồi tìm cách phát triển nó trong kinh nguyện, suy tư, đào sâu và bàn hỏi (Đức Thánh Cha Phanxicô, Tông huấn *Hãy vui mừng hoan hỉ*, Roma, 2018, s. 166).

Để học tiến trình phân định, ta nên dành cho bản thân những khoảng lặng nội tâm có sức làm vang vọng nơi ta tiếng Chúa nói nơi sâu thẳm của cõi lòng ta. Như Đức Thánh Cha Phanxicô mời gọi: sự phân định đòi hỏi và giáo

dục chúng ta đạt tới sự kiên nhẫn của Thiên Chúa, chờ đợi “giờ” của Người, vốn rất khác với “giờ” của chúng ta. Thái độ tìm kiếm chắc chắn là một điều không thể thiếu để có thể đọc và đánh giá thực tại. Đó không phải là một điều nhỏ nhoi và dễ dàng, nhưng mang tính đòi hỏi và là một hồng ân – một nhiệm vụ mà Thiên Chúa trao phó cho con người.

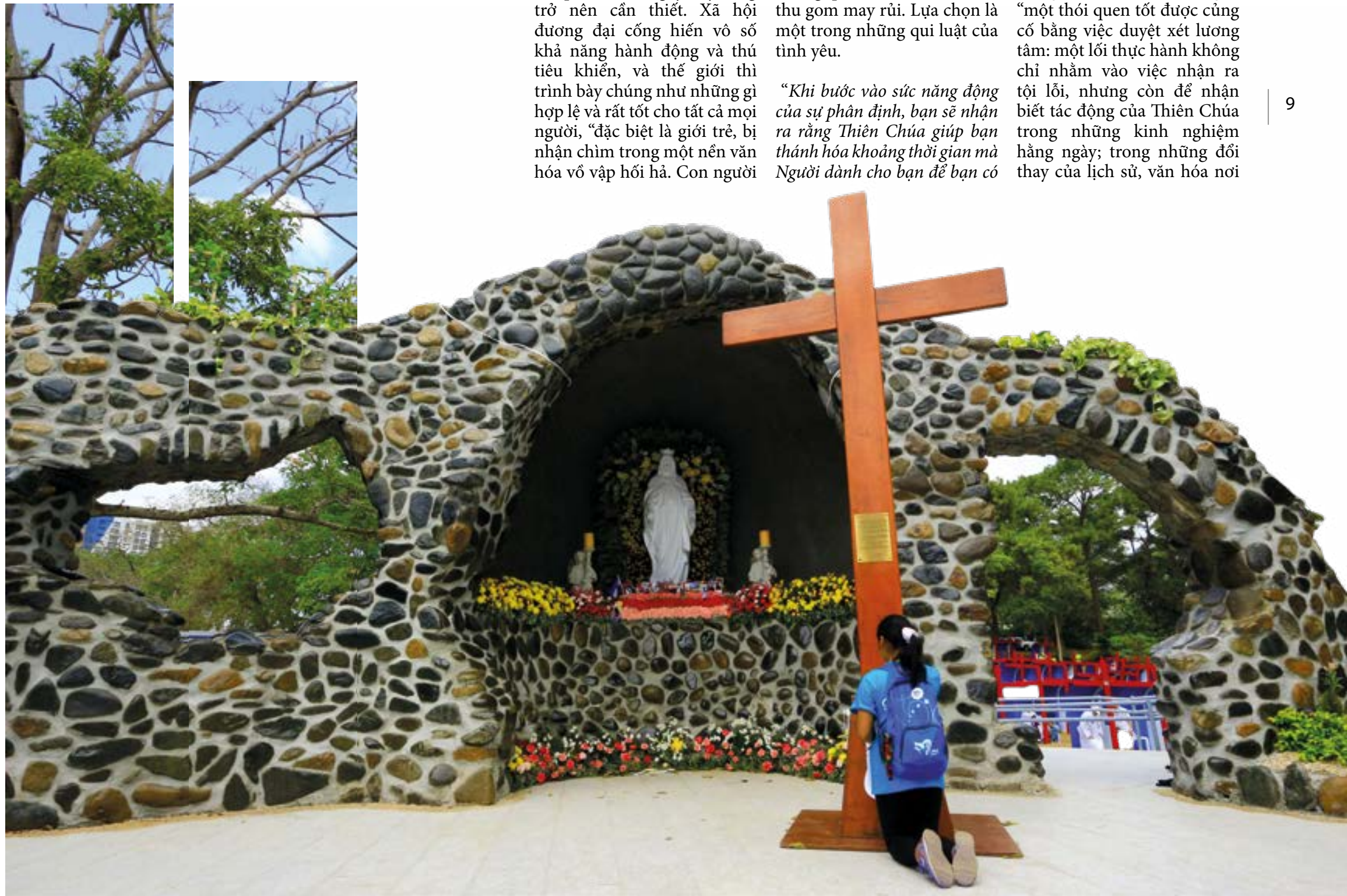
Ơn phân định ngày nay càng trở nên cần thiết. Xã hội đương đại cống hiến vô số khả năng hành động và thú tiêu khiển, và thế giới thì trình bày chúng như những gì hợp lệ và rất tốt cho tất cả mọi người, “đặc biệt là giới trẻ, bị nhận chìm trong một nền văn hóa vô vấp hối hả. Con người

có thể cùng một lúc lướt qua hai hay ba màn hình và tương tác đồng thời với hai hay ba chuyện ảo. Không có sự khôn ngoan phân định, chúng ta dễ dàng trở thành mỗi ngon cho những trào lưu rẻ tiền” (Hãy vui mừng hoan hỉ, s. 167). Một số chọn lựa mang tính nền tảng của cuộc sống không thể nào để rơi vào sự vô vấp hối hả. Bởi lẽ, đó sẽ là giới đùa với tình yêu, mà tình yêu không phải là một trò chơi thu gom may rủi. Lựa chọn là một trong những qui luật của tình yêu.

“*Khi bước vào sức năng động của sự phân định, bạn sẽ nhận ra rằng Thiên Chúa giúp bạn thánh hóa khoảng thời gian mà Người dành cho bạn để bạn có*

thể thực thi ơn gọi của mình. Đó là một nghệ thuật mà nhờ đó bạn nhận ra lời được dành cho bạn. Điều này hệ tại ở việc nhìn chính mình với ánh nhìn của Thiên Chúa, đồng thời chiêm ngắm việc Thiên Chúa bày tỏ chính Ngài nơi bạn và nơi những người khác”.

Càng thẳng tiến trong thái độ phân định, bạn càng tiến tới trong việc xây dựng nhân cách và để cho Đức Kitô biến đổi. Đồng thời, phân định cũng là “một thói quen tốt được củng cố bằng việc duyệt xét lương tâm: một lối thực hành không chỉ nhằm vào việc nhận ra tội lỗi, nhưng còn để nhận biết tác động của Thiên Chúa trong những kinh nghiệm hằng ngày; trong những đối thay của lịch sử, văn hóa nơi

môi trường bạn đang sống; qua chứng tá đời sống của nhiều người nam nữ đã đi trước và đồng hành với chúng ta bằng sự khôn ngoan, giúp chúng ta định hướng toàn bộ hiện hữu bằng những chọn lựa cụ thể, trong sự đón nhận cách thanh thản những ân ban và giới hạn”.

Lời mời gọi của Nelson Mandela dành cho nhân loại có thể hữu ích cho giai đoạn khởi đầu trong sự phân định của bạn: “Mong sao những lựa chọn của bạn phản ánh những niềm hy vọng, chứ không phải những nỗi khiếp sợ của bạn”.

Đào sâu

LORENZO BIAGI, Thực hành phân định trong “Mục vụ giới trẻ”, 24.09.2017

MANUEL BELLI, Câu chuyện đức tin. Dẫn nhập vào đời sống Kitô hữu, Queriniana, Brescia, 2015, p. 89-104

MARKO IVAN RUPNIK, Sự phân định, Roma, Lipa, 2001, p. 20-22

Discernimento

Một kỹ năng quan trọng trong giáo dục và việc làm

Mara Borsi, FMA
mara@fmails.it

Từ năm 2000 đến 2020, Cộng đồng Châu Âu đã có một dự án dành cho các công dân về “khả năng hồi phục – một kỹ năng quan trọng trong giáo dục và việc làm”. Dự án hướng đến việc phát triển những cách thức giúp cải thiện khả năng ứng phó tích cực trước những nghịch cảnh của cuộc sống. Mục đích của dự án nhằm khẳng định khả năng hồi phục như một chủ đề thích hợp trong việc đào tạo những thế hệ mới và những người trưởng thành.

12

Giáo@dục

Thomas Wenzel và Klaus Linde – Leimer, hai nhà quản lý dự án cho biết: dự án nhằm mục đích lôi cuốn các nhà giáo dục, đào tạo, các giáo viên, các nhà tư vấn làm việc trên một cánh đồng giáo dục rộng lớn; thu hút những ai quan tâm đến việc đào tạo cho người thất nghiệp, đào tạo hướng nghiệp, các khóa học ngôn ngữ, tin học v.v. Tầm nhìn của dự án là cho phép các nhà đào tạo bắt đầu giới thiệu các hoạt động giảng dạy về sự hồi phục như một chủ đề thích hợp trong công việc giáo dục hàng ngày của họ.

Dự án về sự hồi phục giới thiệu một bộ công cụ gồm 3 thành phần: người hướng dẫn, một cơ sở dữ liệu gồm các bài tập, hồ sơ cá nhân được phát triển và điều chỉnh sao cho thích hợp với các đối tác, đặc biệt khi sử dụng trong bối cảnh giáo dục những người trưởng thành. Dự án đặt nền tảng trên sự hiểu biết và kinh nghiệm về

sự hồi phục, tăng cường sức khỏe, là kết quả của những nghiên cứu mang tính hàn lâm và từ những dự án phát triển của các tổ chức khác nhau tại Châu Âu. Ngày nay, các nghiên cứu về khả năng hồi phục tập trung vào việc tìm kiếm các yếu tố chính cho phép mọi người phát triển bình thường, ngay cả trong những điều kiện sống khắc nghiệt có nhiều yếu tố bị đe dọa:

- Các yếu tố cá nhân (di truyền, độ tuổi, các giai đoạn phát triển, giới tính, khí chất, kinh nghiệm sống và lịch sử cuộc đời)
- Bối cảnh xã hội: (sự trợ giúp xã hội, tầng lớp xã hội, văn hóa, môi trường).
- Số lượng và chất lượng của các dữ kiện cuộc sống (ước muốn, sự kiểm soát, cường độ, nhóm, thời gian và hiệu ứng dài hạn)

Theo nghiên cứu, sự chú ý được đặt vào cách thức con người kết nối trong các mạng lưới gia đình - xã hội, bối cảnh

địa lý - xã hội, bối cảnh văn hóa - lịch sử, hệ thống học tập, nơi làm việc và các hoạt động hàng ngày.

Sự kết nối giữa các môi trường xã hội khác nhau tác động mạnh mẽ đến khả năng hồi phục, đến khả năng thành công và hạnh phúc trong cuộc sống. Khía cạnh này đã được nhấn mạnh trong bối cảnh của những chủng tộc, xã hội và văn hóa khác nhau tại hơn 60 quốc gia.

Lẽ dĩ nhiên, điều kiện và kỹ năng quản lý mạng lưới xã hội là khác nhau và đa dạng tùy theo thời đại và bối cảnh văn hóa. Thực tế này rất quan trọng khi cân nhắc việc áp dụng các lý thuyết về sự hồi phục trong các thực hành giáo dục.

■ Tiến trình để sống tốt hơn

Nếu chúng ta tạo ra các quy trình trong đó mọi người nhận thức rằng họ có thể sống một cuộc sống mà họ muốn, thì họ sẽ không chỉ cảm thấy

Trang web của Dự án phục hồi (www.resilience-project.eu) gồm 3 phần

Hộp lựa chọn: là phân được thiết kế cho các tổ chức đào tạo và văn bản chuyên môn và phân dành cho các giảng viên. Có nhiều bài tập khác nhau về khả năng phục hồi để lựa chọn. Người sử dụng có thể sử dụng các tiêu chuẩn tìm kiếm khác nhau để tìm ra các bài tập phù hợp nhất cho tiến trình đào tạo và bối cảnh nghiên cứu của họ.

Serious Game: là hình thức trò chơi trực tuyến hướng người học đến các bối cảnh giáo dục khác nhau. Nó có thể tải xuống dưới dạng một ứng dụng và hoạt động như một "trò chơi trí tuệ" để nâng cao nhận thức về khả năng phục hồi và thu hút mọi người đến với các nguồn liệu của dự án.

Hồ sơ cá nhân: là một chương trình phỏng vấn có cấu trúc và được thiết kế dành riêng cho các chuyên gia tư vấn, giảng viên và các chuyên gia khác, được sử dụng trong các trung tâm giáo dục dành cho người lớn, các tổ chức giáo dục đại học, trung tâm tìm kiếm việc làm, v.v. Kế hoạch phỏng vấn này nhằm đưa ra một cách tiếp cận toàn diện và dự phòng cho người hỗ trợ và các chuyên gia, nhằm kiểm tra một cách có hệ thống các điểm mạnh của các cá nhân, tìm kiếm sự hỗ trợ sau khi đối diện với các tình huống khó khăn.

tốt hơn, mà còn thực sự sống tốt hơn.

Từ quan điểm về sức khỏe cộng đồng, mục tiêu của chúng ta không chỉ nhằm đến chất lượng cuộc sống cá nhân, mà còn hướng đến chất lượng cuộc sống cộng đồng, bao gồm cả các thế hệ tương lai.

Đối với các nhà giáo dục và đào tạo, thách thức ngày nay là tìm kiếm các mô hình linh hoạt nhằm phát triển các kỹ năng và đào tạo khả năng hồi phục. Do đó, điều quan trọng là tập trung vào việc kiến tạo các bối cảnh xã hội, nơi mà mọi người đều có cơ hội ngang nhau khi tham gia vào việc phát triển cộng đồng tại địa phương và có đủ các điều kiện sống cần thiết để sống tốt.

Những năng lực hồi phục được sử dụng trong các cơ sở đào tạo ở mọi cấp độ, với thanh thiếu niên và người trưởng thành, trong các trường phổ thông, cao đẳng, đại học và các cơ sở đào tạo tại địa phương. Tiếp cận theo chiều ngang, việc đào tạo có thể được sử dụng theo nhiều cách thức khác nhau, bao gồm sự rèn luyện cá nhân hoặc theo nhóm, tư vấn cho những người đang phải đối diện với những thời điểm chuyển tiếp trong cuộc sống, hỗ trợ sinh viên, cổ vũ cho một phong cách sống lành mạnh, đào tạo giảng viên và phát triển đội ngũ nhân viên. Các phòng thử nghiệm đặc biệt và các loại hình nhóm khác nhau cho phép xây dựng

một bộ kỹ năng hoàn thiện về khả năng hồi phục liên quan đến một loạt các bài tập đa dạng, trên nền tảng dự án trực tuyến dựa trên một số tiêu chuẩn chính.

Khóa đào tạo có thể và phải phản ánh tình hình cụ thể, những tiêu chuẩn ưu tiên và nền văn hóa của những người tham gia.

Nếu thời gian ngắn, các bài tập đơn giản nhất được sử dụng giúp hình thành nhận thức, sự quan tâm và thúc đẩy các khái niệm quan trọng bằng cách tích hợp chúng trong bất kỳ khóa học nào, như các khóa đào tạo công nghệ mới, các khóa học về ngôn ngữ, các khóa đào tạo chuyên môn hoặc các lĩnh vực khác.

Đào tạo khả năng phục hồi có thể giúp sinh viên phát triển các chiến lược đối phó tích cực để:

- Quản lý những căng thẳng trong việc thi cử
- Thích nghi với cuộc sống xa nhà và đảm nhận trách nhiệm học tập
- Áp dụng một lối sống lành mạnh hơn (ăn uống điều độ, ngừng hút thuốc v.v.)
- Phát triển các kỹ thuật quản lý căng thẳng giúp ích cho nơi làm việc
- Tìm giải pháp cho các vấn đề như bắt nạt và quấy rối
- Có những mối quan hệ tích cực hơn
- Có một hình ảnh về chính mình mạnh mẽ và thực tế hơn.

Những câu chuyện thực tế

Chấp nhận những giới hạn: Phil Hansen muốn trở thành một nghệ sĩ. Anh đã theo học tại một trường mỹ thuật và yêu thích nghệ thuật châm kim. Đó là một kỹ thuật hội họa giúp tái tạo lại một hình thể thông qua vô số các chấm nhỏ nhiều màu sắc. Tuy nhiên, việc áp dụng kỹ thuật quá mức khi liên tục cố gắng châm vào bức vẽ, khiến cho anh bị rối loạn thần kinh và bị run tay. Càng cố gắng tập trung, anh càng cảm thấy đau đớn, không thể chịu đựng nổi, đến mức buộc phải từ bỏ giấc mơ của mình. Hiện nay, Phil Hansen là một nghệ sĩ độc đáo. Cuộc sống của anh đã thay đổi khi, anh dám chấp nhận những rối loạn của mình và sau đó thách thức những giới hạn và những thói quen sáng tạo riêng.

Frank Gehry, kiến trúc sư người Canada, được cả thế giới biết đến với viện bảo tàng Guggenheim ở Bilbao, Ông thường nhắc lại rằng những giới hạn là nền tảng cho sự sáng tạo của ông. Trong một cuộc phỏng vấn vào năm 1995, ông giải thích cách thức mà mỗi nghệ sĩ chấp nhận giới hạn và biến chúng thành một năng lực tích cực để xây dựng một điều gì đó có ý nghĩa. Về vấn đề này, ông kể lại thời điểm ông được yêu cầu xây dựng một ngôi nhà theo sở thích của mình. Ông nói: “Thật kinh khủng”. Là một kiến trúc sư, ông đã mất nhiều thời gian để tự chất vấn về những gì cần vẽ, thậm chí có khi ông nghĩ rằng dự án đó chẳng có ý nghĩa gì. Vài năm trước, khi trình bày một bài học kiến trúc, Gehry thừa nhận rằng, như một nghệ sĩ, ông cũng có những giới hạn. “Tính nghiêm nghị là một trong số đó. Nhưng từ những giới hạn này, tôi

có thể tìm thấy 15% sự tự do để thể hiện nghệ thuật của mình “.

Sử dụng trí tưởng tượng - 7 trường nghệ thuật từ chối đơn nhập học và 10 năm không thành công trong việc vẽ tranh, những kinh nghiệm này đủ để gạt bỏ mọi cảm hứng của người nghệ sĩ. Nhưng đây không phải là trường hợp của Janet Echelman, người đã thu hút mọi người từ khắp nơi trên hành tinh phải ngạc nhiên trước những công việc của cô. Cô đã tìm thấy tính độc đáo của mình trong một lần đi bộ trên bãi biển của Mahabalipuram, cách xa nhà hàng ngàn cây số, trong một thị trấn ở đông nam Ấn Độ. Buồn chán sau một loạt những trở ngại lại một lần nữa ngăn cản kế hoạch của cô. Giờ đây, cô bắt đầu quan sát các ngư dân. Cô để cho trí tưởng tượng đưa mình đi xa, lần đầu tiên cô nhìn vào chiếc lưới đánh cá với một ánh nhìn khác. Cô nhận ra rằng trò chơi ánh sáng giữa các mắt lưới và gió, tạo ra một sự biến đổi liên tục. Đó là trực giác đầu tiên dẫn dắt cô trong nhiều năm sau đó trong việc nghiên cứu về kỹ thuật sản xuất, vật liệu và sự xen lẫn giữa các công nghệ khác nhau. Từ cuộc đi dạo năm 1997, cô dành hết tâm trí cho công việc, đồng nghiệp của cô chính là trí tưởng tượng và sự hiếu kỳ.

Từ chối nói “không”. Bessie Coleman là phụ nữ người Mỹ gốc Phi đầu tiên trở thành phi công. Chúng ta đang ở Mỹ vào đầu thập niên 1900; vào thời điểm đó, mặc cho nghèo đói và rào cản về chủng tộc rất nghiêm ngặt, cô vẫn trở thành một huyền thoại kỳ tài của ngành hàng không. Năm 23 tuổi, cô làm việc ở Chicago trong một tiệm làm móng tay cho những người giàu có. Tại đây, gần như tình cờ, giấc mơ được bay của cô hình thành khi lắng nghe câu chuyện của những viên phi công trở về từ thế chiến thứ nhất. Những giai thoại đó giống như một sự mặc khải cho Bessie, người đã lớn lên từ đồn điền trồng bông ở Texas. Tuy nhiên, những nỗ lực đầu tiên để được chấp nhận vào học làm cô nản lòng. Đến bất cứ nơi nào, cô luôn bị từ chối vì là phụ nữ, và là người da màu. Cô nói tôi không chấp nhận câu trả lời từ chối và tiếp tục nài nỉ. Quyết tâm cùng với khả năng thích

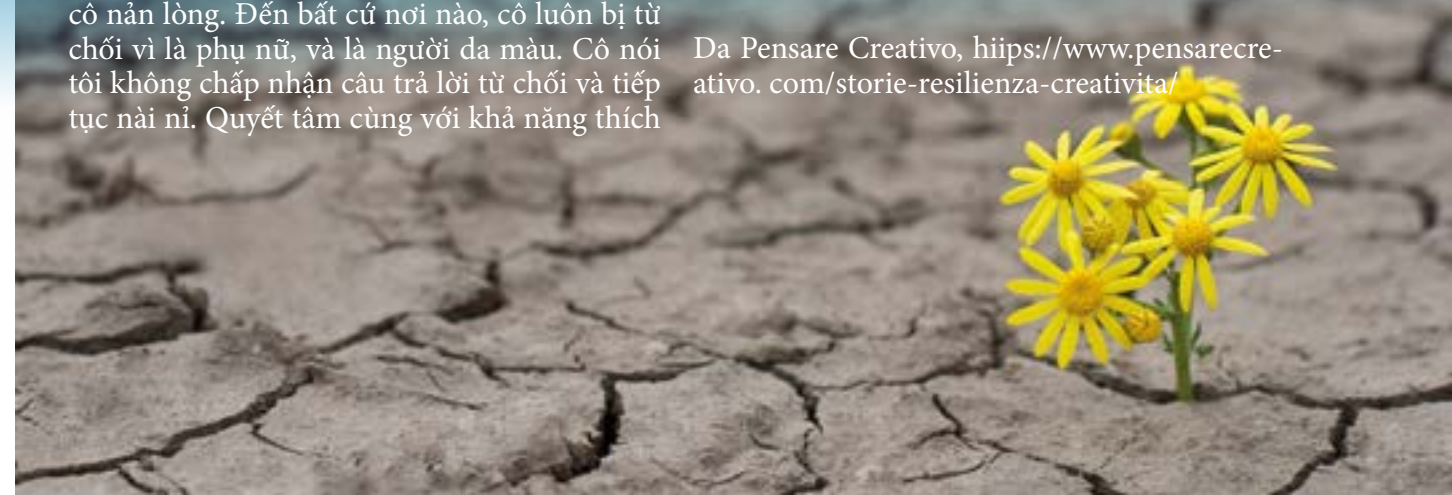
ứng tuyệt vời trong mọi hoàn cảnh đã giúp cô nhận được học bổng theo học tại một trường ở Pháp. Vì thế, bắt đầu truyền thuyết về một nữ hoàng trên không, “Bessie liêu lĩnh”, người có khả năng thực hiện các màn nhào lộn và trình diễn táo bạo. Ở tuổi 34, cô qua đời trong một tai nạn máy bay, nhưng cô đã để lại cho chúng ta một mẫu gương quý giá về lòng dũng cảm và sự quyết tâm.

Biến đổi những khoảnh khắc tiêu cực. Danilo Ragona - Torino, năm 21 tuổi bị một tai nạn nghiêm trọng buộc anh phải ngồi xe lăn. Phải mất vài tháng để anh chấp nhận hoàn cảnh mới và hồi phục sau tai nạn. Một hành trình đau đớn về thể xác và tinh thần. Sau đó, Danilo đã dần dần phát triển một nhận thức mới về những gì anh muốn trở thành. Anh quyết định quay trở lại cuộc chơi bằng cách đăng ký học tại một trường thiết kế. Anh ấy có một mục tiêu rõ ràng: thiết kế một điều gì đó giúp anh có thể tự lập. Anh đã hoàn thành việc học, chuyên về công nghệ hỗ trợ người khuyết tật, một dự án đã giúp anh dành được một khoản tài trợ quan trọng để thành lập công ty riêng. Hiện nay, Danilo là một nhà thiết kế và là một doanh nhân chuyên sản xuất xe lăn sáng tạo cho người khuyết tật.

3 + 1 = 4 nguyên tắc của sự hồi phục và sáng tạo. Nếu chúng ta kết hợp những câu chuyện trên, chúng ta có thể rút ra 4 nguyên tắc chính kết hợp khả năng hồi phục và sáng tạo. Bốn điểm để suy gẫm về hành trình thực tế thường gặp ghềnh và đầy những bước ngoặt, tạo ra các ý tưởng trước khi chúng trở thành một điều gì đó cụ thể.

Chấp nhận giới hạn của bạn; sử dụng trí tưởng tượng; từ chối nói “không” (sử dụng sự khiêm tốn và óc phán đoán); biến đổi những khoảnh khắc tiêu cực. Chỉ khi đó chúng ta mới có thể chuyển hướng và biến những khoảnh khắc tiêu cực thành một cơ hội mới.

Da Pensare Creativo, <https://www.pensarecreativo.com/storie-resilienza-creativita/>

Lý lẽ của người trẻ

Giulia Paola Di Nicola - Attilio Danese
danesedinicola@prospettivapersona.it

Ngày nay, chúng ta sẽ có những lý do chính đáng để phàn nàn về thanh thiếu niên. Tuy nhiên, cần thực tế hơn trong việc hiểu cách sống của họ để tránh khỏi thành kiến. Họ không còn là người trẻ của những năm 1968. Do đó, chúng ta không thể xét đoán họ theo khung truyền thống: Họ không còn khao khát chiếm lĩnh nơi công cộng và cam kết ước muốn thay đổi thế giới; Họ không phí năng lượng vào các cuộc đấu tranh đòi quyền lợi kém khả thi, đối mặt với những thất bại có thể thấy trước và những cuộc nổi loạn chỉ gây tổn hại. Có khoảng 10% các bạn trẻ tham gia công đoàn; 4/10 trong số họ không thuộc về đảng phái nào. Họ chỉ can thiệp vào lĩnh vực chính trị khi thấy cơ hội có việc làm, chấp nhận làm người phát tờ rơi và hô khẩu hiệu ủng hộ những ứng cử viên sắp dành chiến thắng. Họ bằng lòng với những vị trí thấp trong tiểu sử trích ngang và ẩn mình trong thế giới ảo kỳ diệu trên các trang mạng.

Người trẻ có thực sự thờ ơ, thụ động, chống đối hay chọn lối sống khác biệt? Nếu chúng ta muốn giao tiếp với họ, chúng ta không thể chỉ sử dụng những ngôn ngữ truyền thống. Sẽ không thành vấn đề khi ở trường họ chưa hài lòng với các lớp học: những người trẻ này được chuẩn bị tốt hơn chúng ta khi phải đối diện với những tình huống chưa từng xảy ra. Họ liên tục cập nhật trên mạng xã hội ngay cả khi không đến thư viện và dành thời gian tìm kiếm thông tin qua sách vở. Những người trẻ sinh năm 1995 trở lại đây được gọi là “Dân bản địa kỹ thuật số”. Họ làm mọi thứ trên mạng, không như chúng ta là những “Dân nhập cư kỹ thuật số”, cần có thời gian để học cách sử dụng các công nghệ mới. Trong khi ở những nơi khác, họ cảm thấy thật vô dụng thì trên mạng họ lại là nhân vật chính. Những cư dân bản địa này dành 10.000 giờ để chơi trò chơi điện tử, 5.000 giờ để đọc, 20.000 giờ xem tivi và 10.000 giờ dùng điện thoại di động. Họ viết khoảng 200.000 email.

■ Luôn kết nối

Ngay cả nhận thức về thời gian cũng thay đổi: Các bạn trẻ tránh các kế hoạch trung và dài hạn, hoàn toàn đắm mình trong hiện tại. Họ không cần phải di chuyển về mặt địa lý. Họ hài lòng với một cái lướt nhẹ giúp họ liên lạc ngay lập tức với tất cả mọi người trên thế giới, với những người mà họ cần gửi tin nhắn và hình ảnh. Bởi vì, họ là những du khách liên tục kết nối, hầu như có thể đi du lịch khắp nơi ngay cả khi thường xuyên đi cùng nhau. Chúng ta gọi họ là dân “phượt kỹ thuật số”. Họ

giảm thiểu việc tiếp xúc diện đối diện, tránh các cuộc hội họp, công việc và kịch nghệ, những nhóm bạn không chính thức cùng trang lứa. Họ thích tán gẫu (chat) trong phòng riêng hơn. Việc giao tiếp bằng điện thoại di động sẽ ít căng thẳng hơn so với việc đối thoại trực tiếp thường có nguy cơ bị hiểu lầm và liên tục gặp xung đột. Các hộp thư, tin nhắn, được đặt trên máy giặt hoặc trong nhà bếp cho phép bạn gửi thông tin từ xa, có lẽ để xin những thứ họ cảm thấy cần hoặc xin tiền tiêu vặt. Các cuộc đối thoại trực tiếp và đầy thách thức được hoãn lại trong các tình huống đau ốm hoặc trong những nhu cầu cần tham khảo và can thiệp của người lớn.

Khi đề cập đến “sự phân chia kỹ thuật số” này vì thế đã tạo ra rào cản giữa những người trưởng thành thường rất lúng túng khi phải đối diện với công nghệ mới và các siêu chuyên gia trẻ tuổi. Chúng ta hiểu được khó khăn của việc đối thoại theo cách của họ. Chúng ta bị mất phương hướng bởi các khả năng nhận thức và những điều mà chúng ta không biết hoặc gặp khó khăn trong (ngôn ngữ, văn hóa, tôn giáo, việc sử dụng các thiết bị ...). Những thứ không giúp xây dựng cầu nối như phim giả tưởng của Mỹ, những tiểu thuyết trinh thám liên tục được trình chiếu trên các kênh truyền hình, thậm chí nhuần nền văn hóa lan truyền sự nghi ngờ, sợ hãi và giá trị của ba chữ M: nghề nghiệp (mestiere), máy móc (macchina), người vợ (moglie). Bức tranh được hoàn thành bởi sự phân rã đầu tư cho thế hệ này tước đi sự phong phú của văn hóa đọc viết, âm nhạc và nghệ thuật. Không cần thiết phải đánh giá chúng là không hợp

lý. Hầu hết họ là những người trẻ đã tỉnh ngộ.

■ Khả năng phục hồi

Đối mặt với một thế giới bao vây chung quanh giống như một đứa bé giữa hàng núi đồ chơi, sự âu yếm, những đồ vật và quần áo đắt tiền (đóng hộp sẵn), được rất nhiều người lớn chăm sóc, khi thanh thiếu niên bùng tình thoát khỏi giai đoạn sơ sinh, họ phải đối mặt với những tổn thương vì thất nghiệp, hoặc đồng lương ít ỏi, sự bấp bênh, bóc lột sức lao động, ngân quỹ không thể chi trả nổi chi phí nhà ở, không nghĩ tới việc kết hôn và sinh con. Trong mắt họ, các tổ chức giáo dục là nặng nề, viễn vông, gây trở ngại. Bằng cách giả vờ như phải chuẩn bị cho một công việc không bao giờ đến, chúng buộc họ phải tham gia vào các khóa đào tạo dài hạn với mức học phí cao, kéo dài tuổi vị thành niên, áp đặt sự trì hoãn quan liêu, chần chừ tham gia vào một thị trường lao động mà thực tế sẽ luôn làm cho họ phải thất vọng.

Các bậc cha mẹ đầu tư vào một nền giáo dục dài hạn khiến cho con cái họ trở nên cạnh tranh. Khi đến tuổi đi làm, họ thấy chúng rời khỏi nhà và đi đến những quốc gia đầy hứa hẹn. Nhưng trong thực tế nơi đó, chúng chỉ được xem là “dân nhập cư”. Những người trẻ này sẽ phải từ bỏ những ưu tiên của quyền công dân mà lẽ ra họ được hưởng, làm việc chăm chỉ để có được sự tín nhiệm và bắt đầu một số công việc khởi đi từ vị trí thấp nhất, giống như những cử nhân đã tốt nghiệp phải đi rửa chén. Tuy nhiên, nhờ các dự án Erasmus, việc trao đổi các kỹ năng, tính linh hoạt

và những thuận lợi trong di chuyển, họ có thể mơ về một thế giới khác và đáng được hoan nghênh. Giờ đây, thay vào đó họ lại phát hiện ra một mớ hỗn độn những lợi ích và quyền lợi được đặt ra để bảo vệ chủ nghĩa đặc thù, dưới áo choàng của những khẩu hiệu và những bản tường trình sai lệch. Nếu họ đã học ở nước ngoài, họ sẽ phát hiện ra rằng bằng tốt nghiệp ở Đức sẽ không có giá trị ở Ý và ngược lại. Cuối cùng họ cảm thấy mình giống như một khách hàng, khán giả, khách trọ hơn là công dân thực thụ. F. Occhetta đã nói về khả năng hồi phục, nơi những người trẻ biết bảo vệ mình “không bị nghệt thở” nhằm thích nghi với cuộc sống trong điều kiện khó khăn. Mất phương hướng cũng ảnh hưởng đến các nhà giáo dục, những người tự hỏi họ có thực sự chuyển giao văn hóa hay chỉ là những ngôn từ trống rỗng. Liệu rằng các phương pháp và nội dung sẽ tác động tích cực đến cuộc sống của những người trẻ hay chỉ trôi đi như nước đổ lá khoai. Được giáo dục, ở nhiều nơi theo truyền thống đọc, viết, giáo viên, giáo lý viên và phụ huynh phải rút lui, nhường chỗ cho các loại kênh truyền hình tổng hợp TVBs, bởi người trẻ thì điên cuồng trong các đại nhạc hội và “sùng bái” các anh hùng “giả mạo”. Hầu hết họ buộc phải theo các chương trình xưa và chịu thua không thể truyền đạt hoặc giảm thiểu nhiệm vụ giáo dục đến mức tối thiểu. Ngay cả trong lĩnh vực Công giáo, sự cấp bách giáo dục được các Giám Mục đề nghị dường như cũng phải đầu hàng có sao chịu vậy. Có lẽ ở nước ngoài, các cha xứ hiểu được nỗi vất vả và khi mời

những người trẻ đến các giáo xứ, tham dự một vài sự kiện lớn bất chấp sự thu hút của một số địa điểm khác để có thể gặp gỡ được những người bạn mới. Nhiều nhà giáo dục bỏ cuộc, không biết phải làm gì. Họ nhận thấy rằng việc truyền bá đức tin hiện đang tiến triển tốt - sẽ có tác dụng ngược khi giới hạn lại việc phổ biến các tài liệu Huấn Quyền, học thuyết, những sự thật được nhìn nhận là hợp lý. Nếu mối tương quan liên thế hệ giảm sút, xã hội sẽ trở nên nghèo nàn, tự tước bỏ giá trị vô giá của những thanh thiếu niên đáng yêu với nhiều năng lượng mới.

■ *Tìm kiếm ý nghĩa*

Phải chăng có rất nhiều những lỗ hổng về ngôn ngữ, mục tiêu có thể chia sẻ và dựa vào đó mà xây dựng nên những chiếc cầu? Không thiếu những kinh nghiệm tích cực trong lĩnh vực giáo dục. Về cơ bản phải nhìn nhận thiện chí của nhân vật chính trong các thế hệ mới: họ muốn đảm nhận việc đào tạo chính mình một cách cá vị và sáng tạo. Họ không muốn trao cho người khác quyền lựa chọn điều gì là tốt đối với họ, trừ khi đó là những mối tương quan rất đáng tin nhiệm. So với hàng loạt giáo viên hướng đến mục đích tốt là đào tạo, họ thích chọn con đường đào tạo riêng như một tiến trình học tập (điều gì, như thế nào, khi nào), sử dụng các công cụ tìm kiếm. Điều kiện tiên quyết để đối thoại là không được lừa dối họ. Mặc dù không thể giữ được nhịp độ của mình, nhưng người lớn chúng ta có nhiệm vụ làm dịu đi thực tại và mang đến cho họ những giấc mơ vốn đã trở thành ảo ảnh. F. Gervais đã viết những

điều thật ý nghĩa: «Những người trẻ cần cha mẹ, và họ được tặng những trò chơi giả lập. Người trẻ muốn giao tiếp, và người ta trao cho họ internet. Những người trẻ muốn học, và người ta cung cấp cho họ một tấm bằng tốt nghiệp. Những người trẻ đòi hỏi tự do, và họ được tặng một chiếc xe hơi. Những người trẻ tìm kiếm tình yêu, và người ta đưa cho họ bao cao su như một sự bảo vệ. Những người trẻ thích suy nghĩ, họ được cung cấp kiến thức. Những người trẻ tìm kiếm hy vọng, và họ bị áp đặt. Những người trẻ ước muốn khám phá ý nghĩa của cuộc sống, và người ta trao cho họ một cái nghề. Những người trẻ mơ ước hạnh phúc, và họ được tặng cho những thú vui của chủ nghĩa tiêu thụ».

Kết quả được thu thập do sự phục vụ tình nguyện. Để không ít người trẻ, trong mọi ý thức hệ và đức tin, họ cống hiến hết mình với sự nhiệt tình và quảng đại. Mặc dù, ban đầu họ có thể coi đó là một công việc ngoài lề, nhưng cuối cùng họ lại biến những lý tưởng vĩ đại về tình huynh đệ, môi trường và công lý thành của mình. Bởi vì, họ thể hiện được điều đó trong những cử chỉ cụ thể và những cuộc gặp gỡ ý nghĩa. Các sáng kiến rất tích cực khi những người trẻ đồng ý và gia đình khuyến khích họ lên kế hoạch làm kinh nghiệm về đời sống cộng đoàn, tốt nhất là tránh xa môi trường thông thường. Tùy trường hợp, bạn có thể tập trung vào các vấn đề như văn hóa, âm nhạc, phim ảnh, thể thao, khám phá thiên nhiên hoặc đôi khi trong những lời mời gọi thính lặng và cầu nguyện. Nhưng tất cả luôn nằm ngoài khuôn khổ giáo

dục. Chúng tôi và các bạn chia sẻ với nhau trong tinh thần thân thiện.

Bất cứ sáng kiến nào được theo đuổi, cần tập trung vào những chứng từ, những kinh nghiệm thu hút không có trong các bài học và các nhà giáo dục chuyên nghiệp. Cách kể chuyện hỗ tương giữa những người bạn hoặc trong các nhóm nhỏ “đồng đẳng” tạo điều kiện cho việc giao tiếp sâu xa, làm cho câu chuyện trở nên đáng tin cậy và đặt ra những câu hỏi hấp dẫn vì không có những giải pháp có sẵn. Do đó, chúng ta cần xây dựng khả năng phân định về văn hóa và tinh thần đối với các bài phóng sự thường che giấu mục tiêu tiếp thị nhằm thao túng dư luận trên lĩnh vực kinh

tế và chính trị. Sự sáng tạo và tình yêu dành cho người trẻ sẽ gợi lên những trải nghiệm nào có thể truyền

đạt hay những chìa khóa diễn giải thay thế cho những người được truyền thông cổ vũ. Những ảnh hưởng sẽ được đánh giá trong phạm vi dài hạn. Nếu cảm thấy hài lòng, một số kinh nghiệm nhất định sẽ được khắc sâu trong một thời gian dài và xuất hiện lại vào đúng thời điểm, ngay cả khi tại thời điểm này nội dung bị từ chối. Những khuôn mặt, lối sống, cử chỉ, sự chú ý và tình bạn, những nội dung đã thu hút sự chú ý sẽ vẫn còn mãi.

Trong thời đại tư duy quan hệ, những người trẻ luôn kết nối đứng ở tuyến đầu. Họ tìm kiếm những mối tương quan bình đẳng, chân thực. Trong đó, dù khác biệt tuổi tác, tất cả đều tự nhận mình “không biết gì”, rất giới hạn và do đó họ cố gắng hiểu nhau. Tạm biệt các vị thầy linh hướng, các giáo sư, các giáo lý viên với trách nhiệm dạy giáo lý, những người tin rằng họ là hiện thân của Thánh Thần; chào đón những người bạn đồng hành, cùng xem, cùng bình luận, cùng nghi nan, cùng gục ngã và chỗi dậy với người trẻ.

F. Occhetta, *Argonauti digitali. I giovani e la ricerca di senso*, in “La civiltà Cattolica” 4038 (2018), pp. 469-480.
F. Gervais, *Il piccolo saggio. Parole per maturare*, Cinisello Balsamo, San Paolo 2014.

Có nghĩa và vô nghĩa

Giuseppina Teruggi, FMA
teruggigiuseppina@gmail.com

Trong thế giới đương đại [...] những người trẻ thường dao động một cách ngẫu nhiên giữa các hướng cực đoan: từ chỗ tự xót xa về một số phận đã không thể đổi thay, đến việc cảm thấy bị choáng ngợp bởi lý tưởng mơ hồ về sự xuất sắc, trong bối cảnh cạnh tranh khốc liệt và bạo lực. Vì thế, việc đồng hành với các bạn trẻ, để có thể thực hiện những chọn lựa giá trị, vững chắc và bền vững, là việc mục vụ rất cần thiết. Việc hiện diện, trợ giúp và đồng hành để hướng tới những chọn lựa chân thực là cách mà Giáo Hội

thực hiện tình mẫu tử trong việc sinh ra những người con hướng tới sự tự do của con cái Thiên Chúa. [...] ngang qua một sự hiện diện thường xuyên và quan tâm, một sự gần gũi tận tụy, yêu thương và dịu dàng không biên giới”. (Tài liệu cuối cùng: Người trẻ đức tin và sự phân định ơn gọi. Phần II, III 91)

20

Sợi dây Ariana

Thách thức của sự vô nghĩa

Trong một thời đại đầy cảm dỗ và những cơ hội hấp dẫn của tính tức thời thì sự đồng hành đặc biệt với người trẻ, xuất hiện như một sự thiết yếu. Không kể những lựa chọn mà tất cả chúng ta có liên quan, thách thức chúng ta quyết định chọn một điều gì đó, đối với một số người, trong số nhiều giá trị có ý nghĩa, lại có những giá trị tiêu cực mang đến sự hứa hẹn hạnh phúc và ý nghĩa cho sự tồn tại.

Gần đây Phân khoa giáo dục thuộc Đại học Giáo hoàng Auxilium đã tổ chức hội nghị về một vấn đề quan trọng: “Bạn không thể chơi đùa với cờ bạc” nhằm mục đích để thông tin về một thực tại ngày càng lan rộng cách nhanh chóng, nhưng cũng để ngăn chặn và trên hết là giáo dục chống lại sự bành trướng của nó. Bạn cần lưu ý rằng cờ bạc không phải là một “trò chơi”. Về bản chất tự nhiên, nó khác với các trò chơi khác do tính miễn phí, thư giãn, không gắn liền với lợi ích sản xuất. Trái lại, trong cờ bạc “tính ngẫu nhiên, tiêu tiền nhiều và không có khả năng kiểm soát kết quả là các đặc tính của nó”.

Nó là một dạng “siêu thị chào mời dẫn xâm lấn” nơi mà “ý nghĩa” giảm thiểu vào những lợi nhuận đầy hứa hẹn hoặc kỳ vọng thêm nữa. Nếu không nhận ra, nó có thể sẽ dẫn đến những hậu quả cực đoan. Đây là một biểu hiện rõ ràng của sự vô nghĩa. Cờ bạc cũng trở thành một cái bẫy nguy hiểm cho sự cô lập trong đó kết án những người chơi nó. Trong quá khứ, ít nhất mỗi lần chơi với bạn bè là một cơ hội để tạo nên mối tương quan. “Ngày nay, đó là một hoạt động cá nhân nhằm buôn bán ảo tưởng”.

Ý nghĩa luôn chờ đợi chúng ta

Ngoài cờ bạc, ngày càng có nhiều hình thức trải nghiệm sự lệ thuộc nhằm lấp đầy cuộc sống để cảm thấy hạnh phúc. Chúng đe dọa người trẻ và cả người lớn, bóp nghẹt tiếng kêu của những người đi tìm ý nghĩa cho sự tồn tại. Ý nghĩa mà họ có thể tìm thấy trong đau khổ, thiếu thốn và trong những thử thách của cuộc sống.

Một trong những nhà tư tưởng xây dựng sự phản ánh về ý nghĩa của hiện hữu với chiều sâu là Viktor Frankl. Trong một cuốn sách của tác giả với tựa đề “Tìm kiếm ý nghĩa của cuộc sống”, ông đã xác định rằng: “[...] cuộc sống không bao giờ trở nên không thể chịu đựng được do hoàn cảnh, mà chỉ là do thiếu ý nghĩa”. Những lời hữu ích này rút ra từ kinh

nghiệm của ông, vì bản thân ông đã từng trải qua bi kịch của sự vô nghĩa: tại Auschwitz, trong trại tập trung của phát xít Đức, ông đã mất cha, mẹ, anh trai và ngay cả người vợ. Chỉ còn có ông và em gái được cứu thoát.

Ngay cả trong hoàn cảnh tối tệ nhất - Frankl viết: tinh thần của con người có thể vượt lên trên tất cả mọi thứ xung quanh nó. “*Khi chúng ta không thể thay đổi hoàn cảnh, chúng ta đứng trước thách thức thay đổi bản thân*” và “*ngay cả khi, tất cả mọi thứ khác bị lấy đi, con người vẫn giữ được sự tự do cuối cùng của mình: đó là lựa chọn thái độ nào phải đảm nhận trước những hoàn cảnh xảy ra*”.

Đối với Frankl, những người thân yêu, tôn giáo, óc hài hước, sức mạnh của hạnh phúc đến từ tiếp xúc với thiên nhiên có thể đem lại cho cá nhân ý nghĩa nào đó ngay cả trong những giai đoạn bi kịch nhất.

Ý thức sâu sắc để sống

Luôn luôn có thể tìm thấy một ý nghĩa, nhưng nó đòi ta phải cố gắng không mệt mỏi. Frankl viết “*Mỗi ngày, mỗi giờ đều trình bày cho chúng ta một ý nghĩa mới và đối với mỗi người có một ý nghĩa khác nhau đang chờ đón. Điều này có nghĩa là có một ý nghĩa cho tất cả mọi người và với mỗi người sẽ có một ý nghĩa đặc biệt*”.

Người ta có thể khám phá ý nghĩa cuộc đời và ý nghĩa của sự vật để rộng mở tới mức trở thành một con người vượt lên chính mình và biết cách hướng về một điều gì đó hoặc một ai “khác”: “Một ý nghĩa được hiện thực, hoặc một người nào khác gặp gỡ trong tình yêu”. Do đó, con người nắm bắt ý thức của chính mình hiện thực chính mình khi họ nhận ra chính lúc quên mình vì một điều gì đó hoặc một ai đó thì cuộc đời bạn thật đáng sống.

Không có thực tại nào mạnh mẽ hơn tình yêu đem lại ý nghĩa cho sự tồn tại. “*Lần đầu tiên trong đời, tôi đã thấy sự thật khi nó được hát, được cất lên bởi nhiều nhà thơ và được tuyên bố là sự khôn ngoan vĩ đại nhất bởi nhiều nhà suy tư. Sự thật là tình yêu là mục tiêu cuối cùng và cao nhất mà con người có thể khao khát. Sau đó, tôi đã hiểu ý nghĩa của bí mật lớn nhất mà các nhà thơ ca, các nhà tư tưởng và với sự phát triển của con người, họ có thể tiết lộ: sự cứu rỗi của con người đến từ tình yêu và trong tình yêu*”.

Trên nền tảng này, những gợi ý mà Frankl đưa ra để có một cuộc sống hạnh phúc không phải là theo đuổi thành công, nhưng là cống hiến

21

hết mình cho một điều gì đó lớn hơn chính mình. Ông đã nhấn mạnh đến điều này trong tác phẩm của mình: “Đừng yêu thành công. Khi nào bạn yêu nó và lấy nó làm mục tiêu, bạn càng rời xa chính bạn. Thành công, cũng giống như hạnh phúc, nó không thể đuổi bắt; nó phải xảy ra và chỉ xảy ra như mặt trái của sự cống hiến cho một điều lớn hơn chính mình hoặc như kết quả của sự cống hiến cho một người khác không phải là bạn”.

■ **Chân trời cho những lựa chọn tự do.**

Là nhà giáo dục và là bạn đồng hành của những người trẻ, chúng ta hãy tìm kiếm những con đường giúp người trẻ không đánh mất chính mình. Nhờ đó, họ có thể tìm thấy những hướng dẫn nơi chúng ta.

Tôi đề cập đến 9 nẻo đường mà Frankl đã chỉ ra trong tác phẩm của ông ấy “Con người tìm kiếm ý nghĩa: một nhà tâm lý học trong các trại tập trung và các bài viết khác chưa được xuất bản”.

Lựa chọn để có hy niệm vọng. Đó là một trong những chỉ dẫn cơ bản được tìm thấy nơi Đức Thánh Cha Phanxicô. Ngài đã không mệt mỏi trong việc tái khẳng định chiều kích này. Không phải lúc nào chúng ta cũng có thể thay đổi hoàn cảnh, nhưng chúng ta luôn có thể chọn lựa thái độ trong mọi tình huống, thậm chí bằng cách thay đổi chính mình.

Hiểu biết lý do. Nietzsche nói: Bất cứ ai có ‘lý do’ để tồn tại đều có thể chịu đựng được hầu hết mọi điều ‘xảy đến’. Mỗi sáng khi thức dậy, chúng ta nên tự hỏi: Tại sao mình lại sống? Tại sao tôi ở đây? Câu trả lời cho lý do tại sao của chúng ta, sẽ hỗ trợ chúng ta biết cách kích hoạt năng lượng tốt nhất.

Học cách khóc. Nước mắt thường được hiểu là dấu hiệu của sự yếu đuối. Đúng hơn nó là dấu hiệu của một trái tim không sợ tan vỡ. “Nước mắt chúng tỏ rằng: đó là một con người có lòng can đảm lớn, can đảm chịu đau khổ”.

Không thích nghi để trở thành một phần của đám đông. Bạn sẽ an toàn khi bạn cũng làm như mọi người, không bộc lộ chính mình, ngay cả khi lương tâm gợi ý những lựa chọn thay thế

lành mạnh khác. Nó đúng là “một phản ứng bất thường trước một tình huống bất thường là một hành vi rất bình thường”.

Sống có ý nghĩa. Đức Thánh Cha Phanxicô đã nói tại Đại học Roma 3 rằng: “Cuộc sống gần giống như thủ môn của đội banh. Họ nhận bóng từ nơi họ ném nó. Cuộc sống phải được hiện thực như nó là [...] không chút sợ hãi”. Chúng ta làm cho đời sống có ý nghĩa bằng cách trả lời cho các thách đố mà chúng ta đối diện, từ những điều đang chờ đợi chúng ta.

Đong đầy ngày sống của bạn bằng những việc tốt. Trong các mối tương quan, mỗi ngày là một cơ hội để trao ban điều tốt, cư xử tốt với chính mình và với người khác. Lòng vị tha, bí quyết đầu tư món quà bản thân bạn từng ngày, từng giờ sẽ làm cho cuộc sống của bạn đầy ý nghĩa.

Vượt lên chính mình. Ý nghĩa vượt lên bản thân. Khám phá và gặp gỡ vượt qua cả những giới hạn hoặc nhu cầu cá nhân. Một người càng biết quên đi chính mình, cống hiến hết mình cho một mục đích hay vì người khác, họ càng phát triển tròn đầy tính nhân bản.

Trải nghiệm nỗi đau của người khác. Đau khổ luôn đi kèm với hiện hữu. Đó là một chương trong quyển sách cuộc đời mà chúng ta muốn tẩy xóa đi. Không dễ để khám phá ra rằng đây cũng là kinh nghiệm của những người sống bên cạnh. Họ có những vấn đề mà đôi khi chúng ta cảm thấy không liên quan. Đồng cảm với nỗi đau của người khác đong đầy cuộc sống của chúng ta với nhiều ý nghĩa.

Chúng ta có thể thay đổi ngay cả khi đời sống thật khó khăn. Can đảm để thay đổi có sức mạnh tạo ra một cuộc sống có giá trị và đầy ý nghĩa. Rabindranath Tagore nói: “Tôi có một phiên bản lạc quan. Nếu tôi không thể đi qua cánh cửa, tôi sẽ vượt qua người khác hoặc xây lại một cánh cửa khác. Điều tuyệt vời sẽ đến, bất kể hiện tại có đen tối đến thế nào”.

Công bằng con đường của sự biến đổi

Julia Arciniegas - Martha Seide

j.arciniegas@cgfma.org – mseide@yahoo.com

Bài viết đề xuất việc phục hồi công bằng như một quyền lợi và nhân đức luân lý. Bước theo Đức Thánh Cha Phanxicô, chúng ta mời gọi những người trẻ tiếp tục mơ ước và đấu tranh cho công lý như những nhân vật chính trong tương lai. Ngoài ra, bài viết còn đề cập đến việc áp dụng lối sống công bằng ngang qua giáo dục.

24

Cho một quyền công dân mới

■ Phục hồi công bằng như một quyền lợi

Nhìn vào thực tế ngày nay cho phép chúng ta khẳng định rằng thế giới đang khát khao công bằng. Sự loại trừ và bất bình đẳng đã sản sinh ra các hình thức nghèo mới. Không chỉ những người bị bóc lột về kinh tế hay bị loại trừ khỏi xã hội, mà cả những người bị áp bức về chính trị, những người tị nạn, các dân tộc thiểu số, những người di cư và nhiều nạn nhân khác của sự phân biệt đối xử, bạo lực và chiến tranh đang diễn ra từng ngày. Cũng thế, trái đất - ngôi nhà chung của chúng ta đang bị đe dọa bởi những thảm họa do chính chúng ta, những cư dân của hành tinh này tạo ra. Sự bất công tràn lan, bất chấp cảnh báo của các nhà khoa học dường như vẫn tiếp tục. Phải chăng, chỉ khi phục hồi công lý mới có thể dẫn đến việc phục hồi ý thức về phẩm giá và các quyền lợi cơ bản của con người và của các dân tộc. Tuyên ngôn Quốc Tế Nhân quyền (1948) đã tuyên bố: “Việc thừa nhận phẩm giá vốn có, các quyền bình đẳng không thể tách rời của mọi thành viên trong gia đình nhân loại là nền tảng cho tự do, công bằng và hoà bình trên thế giới”.

■ Công bằng như một nhân đức luân lý

Giáo Hội luôn chú ý đến các vấn đề của con người, trong nhận thức rằng con người là trước hết và là nền tảng (cf. RH14). Do đó, con người không thể tồn tại mà không có công bằng như một giá trị luân lý. Bảng tóm tắt Học thuyết xã hội của Giáo Hội đã mô tả: “Công bằng là một giá trị, đi kèm với việc thực hành nhân đức luân lý tương ứng. Theo thể thức cổ điển nhất, công bằng bao gồm ý chí kiên định và chắc chắn để trả cho Thiên Chúa và tha nhân những gì thuộc về họ”.

Từ quan điểm chủ quan, công bằng chuyển thành thái độ được xác định bởi ý chí nhận ra rằng người khác thực sự là một con người. Trong khi đó, nếu nhìn từ quan điểm khách quan, công bằng xây dựng một tiêu chí xác định đạo đức trong mối liên hệ chủ thể và xã hội” (s. 201).

Công bằng là một nhân đức bằng cách nào đó bao gồm tất cả những người khác và hòa hợp với họ trong một tổng thể hữu cơ, có khả năng điều chỉnh cách khôn ngoan mối quan hệ giữa các cá nhân và ngay cả mối liên hệ giữa con người với Thiên Chúa. Công bằng là nền tảng của đời sống cộng đồng, là đức tính thúc đẩy một trật tự tích cực, xây dựng và hữu ích. Nó

đề cập đến một thực tế rõ ràng là mọi người đều được tạo dựng theo hình ảnh của Thiên Chúa và do đó là một hữu thể tương quan, một cấu trúc mở ra cho đối thoại và chia sẻ trong xã hội: như chính Thiên Chúa là tương quan giữa ba ngôi vị, trong đối thoại của tình yêu Ba Ngôi. Cũng vậy, tự bản chất con người có tương quan tình yêu. Nơi đó, sống công bằng là thừa nhận quyền lợi của mọi người, cũng như nhận thức về quyền lợi và phẩm giá của chính mình. Điều này giúp chúng ta chân nhận rằng nơi mỗi người nam nữ ngay từ giây phút đầu tiên được làm người đã tồn tại trong họ các quyền lợi căn bản, bất khả xâm phạm và không thể thay đổi, vì họ được Thiên Chúa tạo dựng. Nền tảng của công bằng là sự sáng tạo thần linh.

■ Những giấc mơ mà thế giới không cống hiến cho bạn...

Tiếp nối các vị tiền nhiệm của mình, Đức Thánh Cha Phanxicô thường xuyên nói về chủ đề công lý trong hầu hết các thông điệp của ngài. Ngài mời gọi những người trẻ nỗ lực sống và đấu tranh cho công lý. Đây là một trong những giấc mơ mà thế giới đã không cống hiến cho bạn. Theo ngài, “chính những người trẻ là những người có thể giúp Giáo hội luôn tươi trẻ. Họ ngăn không cho Giáo hội bị tha hóa, [...], để gắn gũi với những người thấp kém nhất, những người bị bỏ rơi, để dám đấu tranh cho công lý, khiêm tốn chấp nhận những thách đố” (ivi, s.37).

Trong thư của Thánh Phaolô gửi ông Timôthê, ngài đã cầu chúc: “Cha hy vọng các con có thể tự lượng giá, đủ nghiêm túc với chính mình để tìm kiếm một sự tăng trưởng tâm linh. Bên cạnh sự nhiệt tình vốn có của tuổi trẻ, còn có vẻ đẹp của việc tìm kiếm “công lý, đức tin, đức ái và bình an” (2 Tm 2, 22; cf CV, 159).

Trong thực tế, niềm hy vọng lớn này sinh từ toàn bộ quá trình chuẩn bị, hiện thực và thi hành cách đầy đủ Thượng hội đồng Giám mục 2018. Nhận thức về sự cấp bách giúp người trẻ trở thành nhân vật chính của sự thay đổi, chắc chắn đã cư ngụ trong trái tim của mỗi người, trong sự nhạy bén với lời mời gọi của Thần Khí.

Trong nhiều bối cảnh khác nhau trên thế giới, nhiều nhóm bạn trẻ khởi đi từ đức tin đã tự tổ chức, cam kết xây dựng một xã hội mới nhằm đem lại hòa bình, công lý, nhân quyền, lòng thương xót, cùng chung sống và nhờ đó mở

25

rộng Vương quốc của Thiên Chúa trên toàn thế giới.

Đức Thánh Cha cũng mong muốn và kêu gọi các bạn trẻ bạn trở thành nhân vật chính của sự thay đổi này. Căn phần đầu vì lợi ích chung, trở thành người phục vụ của những người nghèo, là nhân vật chính của cuộc cách mạng đức ái và sự phục vụ, có khả năng để kháng trước chủ nghĩa tiêu thụ và chủ nghĩa cá nhân thiên cặn (cf ivi, s.174); có khả năng tạo ra xã hội huynh đệ. Theo Đức Thánh Cha, điều này thật không dễ dàng, chúng ta phải luôn từ bỏ một cái gì đó, chúng ta phải thương lượng, nhưng nếu chúng ta nghĩ đến lợi ích chung, chúng ta có thể thực hiện một trải nghiệm tuyệt vời khi đặt sang một bên những khác biệt để cùng nhau phấn đấu vì một mục đích chung (cf ivi, s.169). Việc thúc đẩy công lý đòi hỏi, không chỉ là một cam kết rõ ràng và chắc chắn, nhưng còn là nhân chứng. Đó là một lối sống công bằng.

■ Một lối sống công bằng

Trong Hiến Chế Vui mừng và Hy vọng, tiên tri Isaia đã nhấn mạnh: *“Hòa bình là công trình của công bằng và là thành quả của tình yêu, một tòa nhà được xây dựng liên tục với ước muốn kiên quyết tôn trọng phẩm giá con người, của các dân tộc, và thực thi tình huynh đệ. Theo cách này, hòa bình cũng là thành quả của tình yêu, vượt xa những gì công lý có thể mang lại”*.

Đối với các tín hữu, người Thầy tuyệt vời là chính Chúa Giêsu. Toàn bộ đời sống trần thế của Ngài là một cuộc đấu tranh để khôi phục vương quốc của Thiên Chúa Cha, vương quốc của công lý và hòa

binh. Công lý với Ngài là sự ưu tiên tuyệt đối: *“Trước tiên hãy tìm Nước Thiên Chúa và sự công chính của Người, còn tất cả những điều khác Người sẽ thêm cho”* (Mt 6,33). Với lời gọi mời này, Chúa Giêsu phục hồi lại một mối liên hệ mới với của cải trần thế, một hình thức sống mới. Đề xuất này thách thức tất cả mọi người, đặc biệt trong “thế giới giáo dục”.

■ Giáo dục hướng đến sự công bằng

Trong quá trình hướng đến sự thay đổi này, những người trẻ phải tham gia, bởi vì họ thường nhạy cảm với chủ đề này và có khả năng để mơ ước và phấn đấu. Đó là lý do tại sao họ cần được đồng hành và giáo dục. Con đường giáo dục sự công bằng muốn nhắm đến điều gì?

Trước hết, giáo dục đạt tới sự công bằng phải được thiết lập bằng việc trải nghiệm một lối sống ngay thẳng, bao hàm mối tương quan đúng đắn với tạo vật, với con người và với Thiên Chúa. Do đó, bước đầu tiên là nhìn nhận và chấp nhận sự khác biệt. Giống như tôi, người khác cũng có quyền bất khả xâm phạm. Họ cùng tôi chia sẻ một nơi cư trú. Vì vậy, tất cả chúng ta được mời gọi chia sẻ tài nguyên của ‘Ngôi nhà chung’ và không ích kỷ tích lũy cho riêng mình. Thật vậy, tất cả những gì dư ra sẽ thuộc về người khác và phải được trả lại. Theo nghĩa này, từ thiện không phải là một hành động anh hùng nhưng chỉ là công bằng.

Từ quan điểm này, từ thời thơ ấu cho đến khi trưởng thành, chiều kích tương quan nằm ở trung tâm và phải được nhìn nhận như thế trong mọi lĩnh vực mà con người hiện diện,

từ gia đình cho đến các tổ chức khác. Điều này đòi hỏi các khóa đào tạo, nơi đó người ta học cách xây dựng những “mối quan hệ tín nhiệm và tự do với chính mình, với thân xác, tiền bạc, với những người khác, với những tạo vật bé nhỏ nhất và với Thiên Chúa” (E. Ronchi). Trong hướng đi này, giá trị nội tâm giúp ta hiện diện với chính mình và với người khác cần phải được phục hồi. Như thế, dần dần, chúng ta có thể sống các mối tương quan hàng ngày nhờ những nghĩa cử nhỏ của lòng tốt, sự nhân từ, dịu dàng xuất phát từ trái tim. Trên hành trình của những nỗ lực đơn giản mà ý nghĩa, các thế hệ trẻ dần dần hình thành ý thức công dân. Như thế, công bằng được chuyển vào đời sống chính trị, xã hội theo ánh nhìn biến đổi cuộc sống của gia đình nhân loại trong sự hài hòa với ‘Ngôi nhà chung’.

Một lần bấm máy... và cuộc sống thay đổi

Gabriella Imperatore, FMA
gimperatore@cgmfa.org

Tất cả chúng ta đều là những người nhập cư, khi chúng ta di cư từ một đất nước khác đến hoặc chúng ta di chuyển vì công việc hay du lịch, hoặc khi chúng ta du hành ảo qua các phương tiện công nghệ thông tin. Điều này có thể làm thay đổi cuộc sống.

Di cư có lẽ đã luôn là một đặc tính nổi bật nhất của lịch sử nhân loại, do đó xác định bản chất của con người là lẽ hành. Sự chú ý đến thế giới di động của con người trở thành một cơ hội để đọc không chỉ hiện tại, mà còn nhận ra sự tồn tại và hiện diện của “người khác”, được hiểu như một sự khác biệt về văn hóa, tôn giáo, truyền thống, ngôn ngữ.

Bị thúc đẩy bởi chiến tranh, bắt bớ, đói khát, nhiều thanh thiếu niên nam nữ đã vượt biên bằng đường biển một mình hoặc với người thân của họ, liều mất mạng sống để tìm một

chỗ tị nạn. Mohamed Keita, mất cha mẹ trong cuộc chiến ở Bờ Biển Ngà. Cậu đã vượt qua các quốc gia và biên giới khi chỉ mới 13 tuổi. Hành trình trên biển, những con đường và bức ảnh về túi hành lý mà từ đó một cuộc sống khác được bắt đầu.

■ Chiến tranh, chạy trốn, biển cả, đường phố

Mohamed Keita, một bạn trẻ 26 tuổi đã vượt Bờ Biển Ngà, hiện đang sống tại Roma và là một nhiếp ảnh gia. Những bức ảnh của anh

đã được trưng bày trong phòng triển lãm, ở Milano, London, New York. Anh cũng tổ chức các buổi hội thảo về nhiếp ảnh ở một số thành phố của nước Ý, mở một trường học ở Mali và một trường khác ở Kenya.

Mohamed đã không chọn con đường này. Anh sẽ không bao giờ chọn rời bỏ đất nước của mình, khi vẫn còn là một đứa trẻ, mà không biết mình đi đâu. Anh mất cha mẹ trong cuộc nội chiến. Khi lên 13 tuổi, anh chỉ còn có một mình. Anh muốn tìm lại gia đình. Anh đến Guinea, rồi đến Mali bởi vì nơi đây người dân nói cùng một ngôn ngữ như ở đất nước anh. Từ Nigeria, binh lính đã lấy đi mọi thứ anh có, thậm chí ngay cả đôi giày duy nhất. Vì vậy, với đôi chân trần, anh đến Libia nơi mà anh gặp rất nhiều khó khăn. Mohamed một mình vượt biển khi anh không còn gì, không có gì để lại và cũng không có gì để hy vọng. Từ Malta anh đến Ý, để tới Pháp.

“Từ Roma, tôi sắp đón tàu đi Pháp và tôi đã gặp một cậu bé nói cùng ngôn ngữ. Cậu ấy hỏi tôi tại sao lại tiếp tục cuộc hành trình đầy khó khăn như vậy. ‘Hãy ở lại đây một thời gian,’ cậu ấy bảo tôi. Và tôi đã ở lại. Lúc đầu, cuộc sống nơi thành phố Roma rất khó khăn. Giờ đây khi tôi đến Mali để tham dự các cuộc hội thảo, tôi nhớ bạn bè tôi ở đây và họ cũng nhớ đến tôi. Tôi không phải là cư dân của Roma, nhưng khi một người sống ở một nơi, anh ta có quyền làm một điều gì đó cho nơi chốn ấy.” (Mohamed)

Tại Civilico Zero, trong Trung tâm cứu trợ trẻ em dành riêng cho việc bảo vệ và thúc đẩy sự hòa nhập của trẻ vị thành niên ngoại quốc không có người đồng hành, Mohamed đã được tiếp đón. Ngay khi vẫn còn là một đứa trẻ, và ở đó, giữa những hành lang và căn phòng, lần đầu tiên anh cầm trong tay chiếc máy ảnh mà anh nhận được như một món quà từ một nhà điều hành. Và ngày nay nhiều tác phẩm của anh đã tìm thấy nguồn gốc tại nơi này.

■ Cuộc sống trên đường phố và hình ảnh của túi hành lý

«Niềm đam mê trở thành nhiếp ảnh gia bắt đầu khi tôi đang ngủ trên đường. Khi tôi còn nhỏ, thậm chí tôi không biết gì tới nhiếp ảnh. Tôi thích chơi bóng đá và ca hát. Chuyển đi này đã dạy tôi nhiều điều nhưng tôi không biết phải kể chúng lại như thế nào. Tôi tìm ra giải pháp nhờ vào chiếc máy ảnh. Tôi thích chụp loại ảnh nào? Cuộc sống hàng ngày của người dân. Tôi không

tìm kiếm vẻ đẹp của một bức ảnh. Điều tôi quan tâm là chia sẻ. Ngang qua bức ảnh, người ta có thể hiểu người khác đang nghĩ gì. Tôi gặp nhiều đau khổ trong cuộc đời bởi vì tôi đã không có bất kỳ ai để chia sẻ những trải nghiệm”.

Tấm hình đầu tiên của Mohamed được chụp tại nhà ga Termini ở Roma. Anh đã ngủ ở đó 3 tháng 20 ngày trong lần đầu tiên đặt chân đến đất Ý. Một thùng các-tông, một cái mền, và một balô. Anh đã chụp tấm hình đầu tiên. “Một ngày nào đó khi điều kiện sống của tôi đã thay đổi, tôi sẽ nhớ đến nó, và tôi sẽ tránh được những lựa chọn sai lầm,” anh nghĩ như thế. Đôi mắt của Mohamed cho thấy sự mệt mỏi của những ngày dài trên đường phố. Đôi khi, người ta nghĩ rằng những người trên đường phố không có nhân phẩm. Mọi người đi qua và nhìn bạn với một ánh nhìn khinh miệt, bởi vì đường phố không phải là nơi để ngủ. Vì thế, khi bạn thấy một người ở trên đường, trước hết bạn phải tự hỏi tại sao anh ta ở đó. Thật vậy, đường phố là nơi mà không ai thích cả.

Mohamed Keita có một giấc mơ: trả lại cho trẻ em đường phố, những gì chúng đã học và thực hành trong lĩnh vực nhiếp ảnh và sự đoàn kết. “Chúng ta cần phải làm nhiều hơn cho trẻ em, vì các em là tương lai của chúng ta và các em có quyền để lựa chọn. Ống kính máy ảnh của tôi khiến tôi khám phá ra những quan điểm khác nhau và tôi có thể giả vờ quên đi một số điều về quá khứ của mình. Khi bạn rời khỏi nơi bạn sinh ra, bạn phải tìm ra những người giống như gia đình của bạn ở những nơi khác nhau. Điều đó giống như bắt một con cá từ dưới biển lên và sau đó thả nó vào sa mạc”.

Những bức ảnh và câu chuyện của Mohamed Keita đề cập đến một trách nhiệm chung hướng đến những người mà bạn chưa hề biết đến: hiểu, biết, làm phần việc của chúng ta để xây dựng một xã hội có tình liên đới và nhân văn hơn. Biết được câu chuyện về cậu bé này, thông qua những bức ảnh của cậu ấy là một bài học tuyệt vời trong cuộc sống. Đó là một câu chuyện chân thực và đáng suy ngẫm. Mohamed giờ là một cậu bé hạnh phúc. Hãy lan tỏa thông điệp.

Tôi sẽ đến Termini.

Nó là bức ảnh đầu tiên của Mohamed Keita, đánh dấu việc anh đặt chân đến Ý vào năm 2010, sau khi rời Bồ Biển Ngà và băng qua sa mạc qua Li Băng. Một hành trình dài hơn ba năm. Ở Roma, anh ngủ trên vỉa hè đường Marsala. Năm 17 tuổi, anh đến Civilico Zero, trung tâm ban ngày với mức ngưỡng thấp của tổ chức Save the Children, anh khám phá ra nhiếp ảnh bằng một chiếc máy ảnh dùng một lần. Mohamed không nói tiếng Ý và những bức ảnh của anh trở thành một cách để hiểu biết, để truyền thông, và diễn tả một thực tại. (x. Mary Beth Leatherdale ed Elizabeth Shakespeare, In mezzo al mare. Editrice Il Castoro, 2019).

Thế giới là một hành tinh duy nhất với nhiều màu sắc khác nhau

Trong kỷ nguyên lịch sử trong đó địa chỉ email, số điện thoại di động, thuật toán và mạng xã hội chi phối các mối quan hệ, dường như không thể có tiếng nói bên ngoài cộng đồng của họ, gia đình, bạn bè, đồng nghiệp. Mohamed Keita thấy mình ở những nơi này, không thể giao tiếp, vô hình và anh nói: “Tấm ảnh đã cho phép tôi nói mà không cần lên tiếng”. Bức ảnh đầu tiên của anh tại Termini là bằng chứng về sự tồn tại của một công cụ có tác dụng cứu vớt xã hội, khi đưa ra trước cộng đồng một diện mạo bị đẩy ra bên lề xã hội và khai thác bởi các phương tiện truyền thông. Các cộng đồng được chụp là những bức chân dung trên đường phố nơi mọi người khoác chăn hay ngồi xổm trên các thùng carton như trong các tập phim truyền hình ở Termini. Loạt ảnh thứ hai với chủ đề Hạnh Phúc và Nỗi Buồn. Mohamed lang thang từ trung tâm đến ngoại biên, mở rộng tầm nhìn và nghiên cứu về một khía cạnh của Roma ít người biết đến. Các chủ thể thường là những người già, những người ốm yếu hơn cả, những người vô hình, có nhiều quá khứ hơn tương lai và là nhân chứng cho một chuỗi hình ảnh liên tục diễn tả niềm hạnh phúc và nỗi buồn. Mohamed không tìm kiếm hoặc dõi theo các bản đồ có sẵn; anh bước đi mà không có chủ đích. Anh ngập lặn trong một sự quan sát sâu sắc về thế giới, hãy để bản thân được hướng dẫn bởi những lời mời gọi và gặp gỡ. Có những ngày anh chỉ cầm máy ảnh, những ngày khác chụp nhanh một vài tấm hình, những ngày khác nữa anh bước đi lặng lẽ một mình.

Nở hoa trong ơn gọi

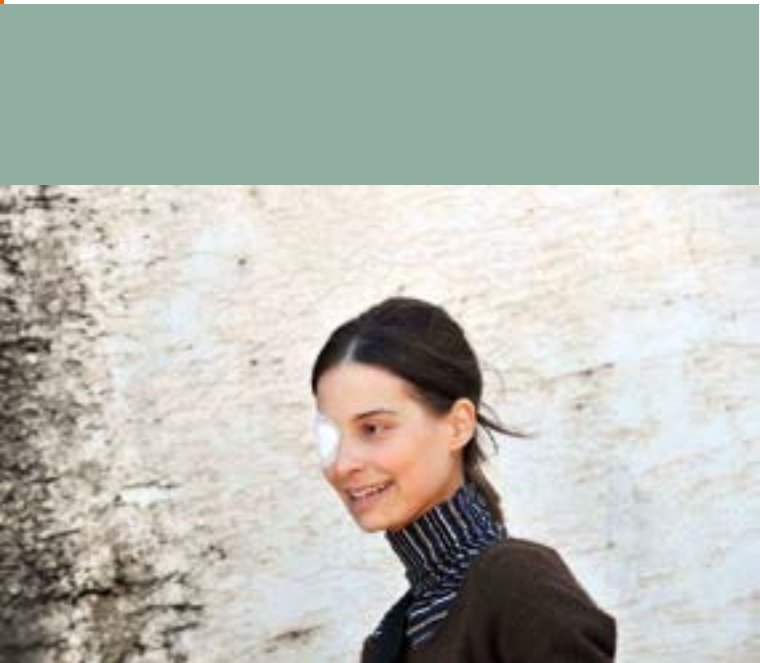
Paolo Ondarza
paolo.ondarza@gmail.com

Nở hoa trong ơn gọi và sản sinh sự sống. Đó là mong muốn được viết từ trái tim của mỗi con người. Ít nhất trong một khoảnh khắc nào đó của cuộc sống, hãy tự hỏi chúng ta được sinh ra cách tình cờ hay chúng ta là một phần trong một dự định khôn ngoan. Chính trong thời điểm này, nếu được bảo vệ và vun đắp, chọn lựa đó sẽ lớn lên và trưởng thành trong trái tim của mỗi người trẻ đang tìm kiếm chỗ đứng của mình trong thế giới.

Chính tình yêu hướng dẫn và hình thành ơn gọi. Tình yêu giải phóng nghị lực và hướng dẫn tâm hồn không ngừng tìm kiếm. Câu chuyện đã xảy ra vào 17 năm trước, khi Chiara Corbella trưởng thành, cô hiểu rằng mình đã “chạm tới đích” vào thời khắc mà cô gặp Enrico Petrillo, người sau này trở thành chồng của cô. Ở đây, chúng tôi không định kể về tiếng sét ái tình giữa một đôi bạn như bao câu chuyện tình khác. Nhưng đó thực sự là một câu chuyện về sự thánh thiện.

■ *Một câu chuyện tình*
Chúng nhân trong câu truyện này là một người phụ nữ. Cô là một mẫu gương về sự quảng đại nhưng không. Bên cạnh chồng, cô trở thành một người phụ nữ tròn đầy và toàn vẹn “Anh ấy đã trở thành trung tâm của cuộc đời tôi” cô ấy muốn nói thế. Cô đã viết – “Tình yêu là trung tâm của cuộc đời chúng ta. Bởi vì, chúng ta được

sinh ra từ một hành vi yêu thương. Chúng ta sống để yêu và được yêu; chúng ta chết để biết về tình yêu đích thực của Thiên Chúa”. Yêu đến cùng và vượt qua cái chết trong sự tin chắc rằng “chúng ta được sinh ra và sẽ không bao giờ phải chết nữa”. Đây là di sản lớn nhất mà Chiara đã để lại cho chúng ta. Cuộc sống của cô chỉ kéo dài 28 năm, được đánh dấu bởi rất nhiều niềm vui và cả thập giá. Cô mất đi hai người con là Maria Grazia Letizia và Davide Giovanni. Cả hai đều chết trong vòng tay mẹ chỉ khoảng nửa giờ sau khi chào đời vào tháng 6 năm 2009 và cùng tháng đó vào năm sau 2010. Cả hai đều mắc bệnh: bé gái bị bại não và bé trai bị một dị tật nội tạng nghiêm trọng ở vùng xương chậu, thiếu các chi dưới. Những chẩn đoán trong suốt tháng đầu tiên của thai kỳ không làm cho Chiara và Enrico từ bỏ ý định giữ lại các con. “Trong cuộc hôn nhân này - Corbella viết – Thiên Chúa muốn ban cho chúng tôi những đứa trẻ đặc biệt: Maria Grazia Letizia và Davide Giovanni nhưng Ngài xin chúng tôi chỉ đồng hành với các con cho đến khi chúng được sinh ra. Ngài cho phép chúng tôi được ôm lấy các con, rửa tội và trao chúng lại trong vòng tay của Cha trên trời với một sự thanh thản ngạc nhiên và vui tươi”. Enrico đã kể lại trong cuộc phỏng vấn của Vatican News: “Trong nửa giờ đó các con đã có một cuộc sống tròn đầy. Chúng tôi đã thấy hai sinh linh bé bỏng này về Thiên đàng. Chúng như đang ngủ và điều đó thật tuyệt đẹp. Một cái chết như thế không làm chúng ta sợ hãi. Các con đã dạy chúng tôi, tôi và đặc biệt là Chiara biết cách làm thế nào để về trời”.

■ Một niềm tin lớn lao

Thật thế, chỉ trong vài tháng, một thử thách lớn khác sẽ đến với đôi vợ chồng. Chỉ một tuần sau khi biết được niềm vui chào đón một đứa con khác là Francesco. Lần này, em bé hoàn toàn khỏe mạnh. Chiara phát hiện ra mình có một vết thương ở lười. Chẳng bao lâu, triệu chứng cho thấy đó là một loại ung thư biểu mô. Các bác sĩ đã loại bỏ một khối lớn sau lần phẫu thuật đầu tiên vào ngày 16.03.2011. Nhưng để cho căn bệnh này, theo cách gọi của Chiara là ‘Con rồng’, được chữa trị hoàn toàn cần phải phẫu thuật lần thứ hai.

“Đối với hầu hết các bác sĩ, Francesco chỉ là một thai nhi 7 tháng tuổi. Và người phải được cứu sống chính là tôi. Nhưng Chiara nói rằng chúng tôi không có ý định làm cho sự sống của Francesco gặp nguy hiểm. Nhưng với một vài dữ liệu chưa chắc chắn, các bác sĩ muốn tôi biết rằng tôi phải sinh non và sau đó họ có thể giải phẫu cho tôi”. Chúng tôi đọc tiếp những dòng ghi chú của cô: “Bây giờ, Chúa đã trao cho chúng tôi đứa con thứ ba là Francesco vẫn khỏe mạnh và sẽ sớm ra đời, nhưng Ngài cũng mời gọi chúng tôi tiếp tục tin tưởng nơi Ngài mặc dù khối u làm cho chúng tôi lo sợ khi nghĩ đến tương lai. Nhưng chúng tôi vẫn xác tín, lần này Thiên Chúa cũng sẽ làm những điều lớn lao”. Chắc chắn, đây không phải là lý luận theo kiểu thế gian, nhưng là lý lẽ của người đã mang trong mình Lời loan báo đầu tiên (Kerygma). Vào tuần thứ 38, đứa trẻ được sinh ra, người mẹ ngay lập tức bắt đầu vào hóa trị và xạ trị. Mặc dù, lúc đầu các phương pháp điều trị cho thấy có nhiều hy vọng, nhưng đã quá muộn. Khối u đã di căn khắp nơi và căn bệnh đã đến giai đoạn cuối. Được người chị gái khích lệ, Chiara bày tỏ mong muốn trở lại Mễ Du, nơi mà họ đã ghé lại sau kỳ nghỉ ở Croatia vào mùa hè năm 2002. Cũng tại đây, Chiara đã tìm thấy chính mình khi tình cờ gặp Enrico, người đàn ông của đời cô. “Tôi muốn trở về đó để xin ơn, nếu có thể được chữa lành hoặc để biết đón nhận tình trạng của mình”. Có khoảng 200 người cùng đi với cô trong chuyến hành hương. Kể từ giây phút đó, Chiara được chồng trợ giúp và người cha linh hướng hàng ngày ban các bí tích cho cô, để chuẩn bị cho cuộc gặp gỡ với Chàng Rể”.

Cha của Chiara là Roberto Corbella đã giải bày trong một cuộc phỏng vấn với tạp chí “Se vuoi - Nếu bạn muốn”. *“Điều nghịch lý là khi nhớ đến thời gian đó, với tôi đó là một quãng đời rất đẹp, trong bầu không khí yên tĩnh của cầu nguyện và niềm vui mẫu nhiệm”.* Những lời này được phản ánh qua một bức ảnh, có lẽ

là bức ảnh nổi tiếng nhất. Bức chân dung Chiara đang mỉm cười với một mắt bị bịt lại. Nó được chụp chỉ 10 ngày sau khi cô phát hiện ra căn bệnh nan y.

■ Hướng tới sự thánh thiện

Ngày sinh nhật trên trời của cô đã đến vào trưa ngày 13.06.2012. Trước khi trút hơi thở cuối cùng, Chiara chào tất cả mọi người: cha mẹ cô và bạn bè, từng người một, với lời nói “Tôi yêu bạn”. Mẹ anh Anselma nói “Với tôi, hôm đó mặt trời không còn chiếu sáng! – nhưng sau đó, một ánh sáng mạnh hơn cả mặt trời đã chiếu sáng vào những vùng tối của trái tim tôi. Đó là... nụ cười của Chiara đã in sâu vào tâm trí tôi. Cảm ơn Chiara!

Cô ấy đã vác lấy thập giá và không để lại gánh nặng cho những người xung quanh, luôn thanh thân, xác tín về tình yêu của Thiên Chúa dành cho mình”. Tại đám tang của Chiara vào ngày 16. 06 có rất đông người đến tham dự. Nỗi đau buồn, thương tiếc vì sự mất mát của người đã khuất, cùng với niềm vui đầy sự an ủi thiêng liêng đã đồng hành với chúng tôi, cũng là nét đặc trưng trong đám tang của hai bé Maria Grazia Letizia và Davide Giovanni. “Những gì Thiên Chúa đã chuẩn bị ngang qua Chiara là điều mà chúng ta không thể đánh mất”, Đức Hồng Y Agostino Vallini, Giám mục phụ tá Giáo phận Rôma đã nói.

6 năm sau, vào ngày 21.09.2018, người kế vị ngài là Hồng Y Angelo De Donatis, nhân kỷ niệm 10 năm hôn phối của đôi vợ chồng Corbella Petrillo tại Assisi, đã chính thức mở án phong Chân phước cho Chiara giữa tiếng vỗ tay của đông đảo tín hữu tại Vương cung thánh đường Thánh Gioan Laterano. Đức Hồng Y đã nói: Cô ấy như một “ngọn hải đăng thấp sáng”, là “ngôn ngữ của thời đại mà Chúa Thánh Thần đang nói trong Giáo Hội đã trợ giúp cô ấy sống lời mời gọi nên thánh, (...) trong sự phục vụ tình yêu đôi bạn và sự sống”. Trong số những người tham dự ngày hôm đó, ngay hàng ghế đầu trước bàn thờ là Enrico đang ẵm bé Francesco trên tay đầy xúc động: *“Chiara nhỏ bé ở trên trời là điều cần thiết! Danh thơm về sự thánh thiện của cô ấy là niềm an ủi đối với tôi, anh giải thích trong sự xúc động”.*

Tại một ngôi mộ trong nghĩa trang Verano, hàng ngày có một con đường liên tục nhiều người đến rồi đi. Họ là những người trẻ, đặc biệt là các cặp tình nhân và các đôi vợ chồng. Ngoài chúng ta về một tình yêu lớn lao đối với sự sống, chú tâm đến người thân cận (Chiara đã từng muốn trở thành bác sĩ hoặc cống hiến

năng lực của mình trong lĩnh vực nhân đạo). Cô là một mẫu gương của tình yêu đôi bạn đã cuốn hút rất nhiều người. Nhân đức phải được tôi luyện trong lửa. Đó là những gì mà Chiara và Enrico đã trải nghiệm trong 6 năm gắn bó với nhau. Một thời kỳ không mấy bằng phẳng “khó hơn chính là căn bệnh”. Cô đã nói lên những điều thật ý nghĩa vào những tháng cuối đời. Trong thời gian này giữa nỗi sợ hãi khi phải đối diện với những chọn lựa dứt khoát và nỗ lực để sống đức khiết tịnh Kitô giáo. Họ đã phải nhiều lần rời xa nhau. Cuối cùng, họ cũng đạt đến mục tiêu mà họ khao khát là nên một trong Đức Kitô.

Enrico nói rằng: *“trên trời Chiara đang làm nhiều điều tốt đẹp. Chúng tôi đã bắn mũi tên này cùng nhau và niềm vui của cô ấy cũng là của tôi!”.* “Chúng tôi đã cùng nhau leo lên tận đỉnh đồi. Họ đã viết một bài thơ với hai bàn tay - chúng tôi đã hứa sẽ yêu nhau trọn đời. (...) Thật là một phép lạ trong cuộc sống của tôi, tình yêu của tôi! Luôn luôn với đôi bàn tay trống rỗng trước nhan Ngài, cho đến muôn đời, luôn là như thế. Vì Ngài đã luôn quảng đại với chúng tôi. Sự sống ở trong Ngài và trong Ngài tôi đã sống”. “Một trong những lời chứng cuối cùng của Chiara là: Nếu bạn thực sự yêu thương, bạn sẽ nhận ra rằng không có gì thực sự thuộc về bạn, bởi vì tất cả đều là hồng ân. Như Thánh Phanxicô đã nói: “đối nghịch với tình yêu là chiếm hữu”.

Một thế giới khác

Maria Baffundo, FMA

hmariab@gmail.com

Kết cuộc, chúng ta dừng lại ở việc yêu thương những người ở xa mà lại ghét những người kế cận. Bởi lẽ, người kế cận thì ta thấy trước mắt, ta có thể ngửi cả mùi của họ; họ gây ồn ào, phiền phức cho ta. Trái lại, đối với người ở xa, ta có thể làm họ khuất mắt chỉ bằng một cái lướt nhẹ trên bộ điều khiển. Trở nên thân cận đối với những người ở xa thay vì đối với những người gần bên là một hiện tượng ‘đào tẩu chính trị’ của xã hội loài người. Paul Virilio (Paris, 4/1/1932 – 10/9/2018). Nhà lý luận văn hóa và quy hoạch đô thị.

34

Polifonia

Từ thuở đầu đời, con người đã được mời gọi để giao tiếp; giao tiếp bằng cử chỉ, những tiếng bập bẹ, ánh nhìn ngơ ngác, bằng đôi tay tò mò tìm cách thử mọi thứ; đỉnh điểm là những tháng đầu đời, trẻ thể hiện ý tưởng và được người khác hiểu trong vai trò người đối thoại và thiết lập mối tương quan.

Mối tương quan làm nên một phần của lịch sử nhân loại và là khởi đầu của xã hội. Ngày nay, trong thế kỷ XXI, sự phát triển toàn diện của thời hiện đại đã làm thay đổi cách thức tương tác: giữa tôi và bạn; chính yếu, đơn giản, mặt đối mặt, dễ xúc động và giàu tình cảm, sự vắng mặt thực sự của người khác, công nghệ khiến khoảng cách ngày càng xa hơn.

Các ngành khoa học, đặc biệt là nhân học, đã góp phần vào việc nghiên cứu và hiểu khả năng giao tiếp của con người với chính mình, với tha nhân, với môi trường, nhưng ngày nay, những thay đổi đã gây đe dọa cho tương tác cơ bản này. “Kỹ thuật số” đã trở thành ngôi sao chi phối tất cả các mối liên hệ, hoặc nói đúng hơn là thiếu liên hệ. Kỹ thuật số và công nghệ là một phần của ngôn ngữ chung. Người trẻ đã trở thành các bậc thầy chuyên nghiệp, trong khi chúng ta chỉ là người học việc. Xã hội chúng ta đang sống là một “thế giới khác”, song song với thế giới bên trong của những người khác. Khả năng hòa hợp với “người khác”, với những suy nghĩ, ý kiến, tình cảm và thân xác của họ cũng đang dần mất đi.

Ngày trước, chúng ta tìm cách nhấn mạnh đến các giá trị hoặc thái độ làm tôn vinh con

người như sự đồng cảm, đoàn kết, đối thoại, công bằng, gần gũi, dịu dàng, lòng trắc ẩn,... Còn ngày nay, người ta nói đến năng lực, thành công, nghề nghiệp, kết quả tài chính, thống kê và chúng ta đánh mất đi điều đơn giản nhất: đó là tình người.

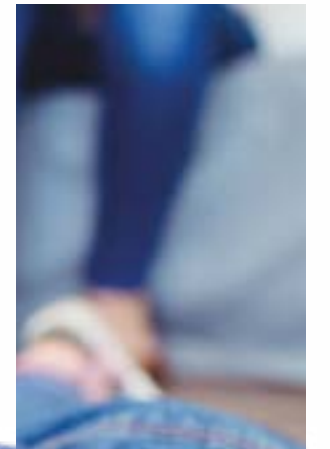
Chúng ta có thể nói đến một cuộc khủng hoảng tình cảm và sự nhạy bén ở cấp độ cá nhân dẫn đến việc chung sống không còn một cuộc khủng hoảng tình cảm và sự nhạy bén ở cấp độ cá nhân dẫn đến việc chung sống không còn nữa. Vì thế, ảnh hưởng đến việc xây dựng cộng đồng và xã hội.

Một cách tự nhiên, điều này ảnh hưởng đến việc hình thành căn tính của những công dân mới. Nhưng không phải mọi thứ đều tăm tối, vẫn có ánh sáng chiếu rọi theo cách thức khác có thể thấy được, cảm nhận được và để dẫn thân hôm nay và ngay đây, nhiều người trẻ thúc

đẩy chúng ta và dạy chúng ta nhìn khác đi, vì họ có thể nhận biết những giới hạn của chính mình và sống trong thế giới thực.

Từ một nhân quan tích cực và đầy hy vọng về thế giới trẻ, Đức Thánh Cha Phanxicô mời gọi Giáo Hội đón nhận thách đố của việc lắng nghe người trẻ và làm cho họ trở nên những người đối thoại tích cực: “Các bạn trẻ là những người mang trong mình nỗi niềm thao thức. Thao thức ấy trước hết cần được đón nhận, tôn trọng và đồng hành, sẵn sàng đánh cược với sự xác tín về tự do và trách nhiệm. Bằng kinh nghiệm, Giáo Hội biết rằng đóng góp của người trẻ là nền tảng cho sự đổi mới” (Tài liệu cuối cùng của Thượng Hội đồng Giám mục – Giới trẻ, đức tin và sự phân định ơn gọi, số 66).

Tài liệu cuối cùng của Thượng Hội đồng Giám mục tổ chức vào tháng 10/2018, đã làm nổi bật đặc thù của những người trẻ là người ủng hộ việc xây dựng một nhân loại mới:

35

“Thế hệ trẻ là người mang trong mình một phương pháp tiếp cận thực tại với những đặc nét tiêu biểu. Các bạn trẻ đòi phải được đón nhận và tôn trọng trong sự độc đáo của họ. Trong số những đặc nét rõ ràng nhất nơi văn hóa của những người trẻ có thể kể đến: ưa thích hình ảnh hơn là các ngôn ngữ giao tiếp khác, xem trọng cảm giác và cảm xúc như cách thức để tiếp cận với thực tại, ưu tiên tính cụ thể và chức năng hơn là phân tích lý thuyết. Những tương quan bạn bè và việc thuộc về một nhóm cùng trang lứa, vốn được củng cố bởi truyền thông xã hội, là điều vô cùng quan trọng. Nói chung, các bạn trẻ là những người mang trong mình tính cởi mở hồn nhiên đối với sự đa dạng, khiến họ chú ý tới những vấn đề liên quan đến hòa bình, tính đại đồng và việc đối thoại giữa các nền văn hóa cũng như tôn giáo. Vô số kinh nghiệm từ nhiều nơi trên thế giới đã minh chứng rằng người trẻ biết cách trở thành những người tiên phong trong việc gặp gỡ và đối thoại liên văn hóa và liên tôn, trong viễn cảnh chung sống hòa bình” (Tài liệu cuối cùng của Thượng Hội đồng Giám mục – Giới trẻ, đức tin và sự phân định ơn gọi, số 45).

Với ánh nhìn và sự chú ý đặc biệt mà người trẻ mang đến cho thế giới, những thách thức mới được đặt ra cho những nhà đào luyện giới trẻ.

Đâu là những yếu tố tích cực và tiêu cực hiện diện trong môi trường kỹ thuật số mà tôi xác nhận trong thế giới thực mà tôi sống?

Đâu là không gian của nhân vật chính là giới trẻ mà chúng ta cần khuyến khích và đồng hành, để họ tìm thấy hình thức diễn tả và sống nó như kinh nghiệm của niềm tin dẫn thân?

Đâu là những từ chìa khóa nhằm xây dựng môi trường giáo dục vốn thúc đẩy sự thánh thiện?

Giới trẻ là những cư dân bản địa kỹ thuật số, những chuyên gia mạng, nhưng sâu xa trong họ lại là nhu cầu cần giao tiếp tốt hơn với chính

mình và người khác. Đây là động lực thúc đẩy họ vượt qua những xung đột để trải nghiệm toàn diện trước cộng đồng, xã hội và tìm kiếm các giá trị.

Vì lẽ này, sự hoán cải của những người đồng hành với giới trẻ là điều cần thiết, như lời của ngôn sứ Edekien: “Ta sẽ ban cho chúng một trái tim mới và đặt thần khí mới vào lòng chúng. Ta sẽ lấy khỏi mình chúng trái tim chai đá và ban cho chúng một trái tim thịt mềm” (Ed.11,9).

Môi trường giáo dục trong các công cuộc của những người Con Đức Mẹ Phù Hộ là không gian ưu biệt để đối diện với những thách thức này. Maria, Đấng Phù hộ các giáo hữu – Mẹ dạy chúng ta “hiện diện ở đó” với con tim để biến đổi, cứu rỗi, lắng nghe, đối thoại... là những thái độ đoàn sủng cần thiết để tái tạo trong thời đương đại, như đã đọc thấy trong Tài liệu chuẩn bị Tổng Tu nghị XXIV: “Chúng ta hãy nhìn lên Đức Maria, người nữ và người mẹ, ngài gọi mời chúng ta thấu hiểu thế nào là đi vào trong các bối cảnh của những thay đổi sâu xa về xã hội và văn hóa với trái tim mẫu tử. Chính trong những bối cảnh này mà ngôn ngữ và ngữ pháp mới của các mối quan hệ được tiến triển” (Tài liệu chuẩn bị Tổng Tu nghị XXIV, Roma 2/2019).

Môi trường là nơi đầu tiên dành chỗ cho những giấc mơ và hy vọng của những người trẻ, tạo thuận lợi cho bước đường trung thành với chính mình, bởi vì lòng trung thành với Thiên Chúa đã tác tạo và trao cho họ một sứ mệnh: trở nên dung mạo và tiếng nói thánh thiện cho mọi người.

Những người trẻ lợi ngược dòng

Veronica Petrocchi

veronica.petrocchi91@gmail.com

“Các con hãy là những người trẻ lợi ngược dòng, hãy là những người bạn của Chúa Giêsu, hoàng tử bình an. Các con hãy dám đặt cược vào những điều lớn lao, hãy luôn vươn lên. Các con hãy bước vào sân chơi cuộc đời với những lý tưởng cao cả! Đừng đánh mất niềm hy vọng. Thiên Chúa có một giấc mơ vĩ đại cần làm chung với các con! Đừng tin vào những lời hận thù và đe dọa được lặp đi lặp lại; thường loại trừ thay vì bắt lên những nhịp cầu. Các con hãy chia sẻ thời gian của các con, hãy quan tâm đến những ai xin chúng con giúp đỡ” (ĐTC Phanxicô).

“Sự sống của con người được thì quan trọng hơn tất cả”. Đó là lựa chọn của **Carola Rackete**, thuyền trưởng của tàu **Sea Watch 3** thuộc tổ chức phi chính phủ của Đức. Vào đêm 28 rạng sáng ngày 29.06.2019. Cô đã thông báo cho thủy thủ đoàn, vì lý do nhân đạo, sẽ cập cảng Lampedusa chớp nhoáng trong đêm - dù không được phép và vi phạm lệnh cấm dừng của lực lượng bảo vệ Finanza để những người di dân đã ở lại trên tàu hai tuần rưỡi được lên bờ. Những người trên tàu đã kiệt sức khi chạy trốn khỏi các trại tập trung, nơi họ bị tra tấn, lạm dụng và bạo lực. Phẫn nộ và thờ ơ là thái độ sau khi xảy ra sự việc, đó là một thực tế thật đáng buồn. Họ dám

tấn công thủy thủ đoàn của một con tàu thuộc một tổ chức phi chính phủ, với những người di dân trên tàu đang tuyệt vọng!

Sau 17 ngày trên biển, Carola Rackete - vị thuyền trưởng trẻ trung, đầy quyết đoán của chiếc tàu Sea Watch 3, quyết định buộc lực lượng bảo vệ Finanza phải hạ lệnh cập bến cho 40 người nhập cư trên tàu lên bờ tại cảng Lampedusa.

Cô là một phụ nữ trẻ quốc tịch Đức, 31 tuổi có nhiều kinh nghiệm khác nhau trên biển. Cô luôn ủng hộ cho các hoạt động thiện nguyện trong việc nghiên cứu và bảo vệ môi trường. Các tạp chí cho biết cô là ‘con gái của một gia

đình giàu có, đã tốt nghiệp ngành hàng hải. Ngay sau đó cô lấy bằng thạc sĩ về bảo vệ môi trường và hợp tác với phong trào Hòa bình xanh. Kể từ năm 2016, cô quan tâm đến việc giải cứu người di dân trên biển. Bởi vì, theo lời cô kể: «Cuộc sống của tôi quá thuận lợi. Tôi được theo học tại ba trường đại học. Khi ý thức về điều đó, tôi cảm thấy có một nghĩa vụ đạo đức phải giúp đỡ những người không có cơ hội giống như tôi». Đó là một bài học khiến cho nhiều người phải xấu hổ. Thay vì mở đường cho những “tiếng hô hào chuyên nghiệp” nhằm thu góp một số lá phiếu, lướt qua và để lại những vết dài cảm xúc hay sự kì thị, chúng ta phải nói đến việc “loại bỏ những khác biệt” và đang khi người ta tuyên bố rằng sẽ đấu tranh để bảo vệ cho những người yếu đuối nhất ngay cả khi phải trả giá bằng mạng sống thì một số người khác lại cảnh báo rằng những chiếc tàu của các tổ chức phi chính phủ không tôn trọng biên giới buộc phải dừng lại. Những lời này khiến cho người dân hoang mang vì kể từ khi có luật, buộc các tàu tham gia giám sát trên biển phải tiến hành cứu hộ, đưa mọi người đến nơi an toàn bằng cách cập bến tại các cảng biển an toàn và gần nhất.

Rackete là một người bảo vệ nhân quyền, như vậy cô ấy phải được chính phủ hỗ trợ và bảo vệ. Vì chính phủ có thể đảm bảo cho cô khả năng

tiếp tục công việc này mà không sợ bị trả đũa hay bị kết án hình sự. Thật vậy, khi tấn công những người bảo vệ quyền của những người di dân là vi phạm các nguyên tắc trong Công ước của Liên Hiệp quốc về các nhà bảo vệ nhân quyền, cũng như các đường hướng của OSCE và Liên minh châu Âu mà Ý và các quốc gia thành viên khác được yêu cầu phải tôn trọng.

Bạn sẽ để lại gì cho con cái của bạn? Chúng tôi muốn nói đến những con người, về những hữu thể sống, về những đứa trẻ chết trên biển và về những con người sẽ không bao giờ được ai biết đến. Có lẽ họ là khách ngoại kiều. Không có vấn đề gì ư? Những trang đen tối nhất của thế kỷ XX có thể lặp dưới một hình thức khác. Cổ máy thù hận thật đáng sợ, luôn phát triển và bảo tồn để phục vụ cho việc đánh lạc hướng sự chú ý về những gì các chính phủ thường thảo luận về những người di dân, nhưng họ chưa hề soạn thảo một chương trình chung nhằm chào đón những người chạy trốn khỏi các quốc gia để tìm kiếm một tương lai tốt đẹp hơn. Bạn cho rằng nếu họ có thể sống yên ổn trong “nhà của mình” mà họ lại không muốn ở lại sao? Nếu như chúng ta lắng nghe câu chuyện của họ, thảm kịch của họ, thì mọi người đã phải đến ngay nơi đó, trên cầu tàu Lampedusa, để chào đón họ.

“Bảo vệ nhân quyền và những ai đấu tranh cho quyền con người” – là một trang mạng gồm có hơn 30 tổ chức và hiệp hội hành động cho các vấn đề về quyền con người, môi trường, liên đới quốc tế, hòa bình và giải giới vũ trang, quyền công nhân, quyền tự do báo chí và chủ quyền quốc gia.

Nơi đây diễn tả các mối quan tâm sâu sắc của họ đối với các biện pháp mang tính pháp lý, những vụ công kích bằng lời nói, những chiến dịch gây thù hận và phi pháp đối với những người bảo vệ nhân quyền như Carola Rackete và thủ thủy đoàn (tất cả đều là phụ nữ) trên chuyến tàu nhân đạo Sea Watch 3

Trong những bối cảnh mà việc bảo vệ quyền con người hầu như được xem như một vụ phạm pháp thậm chí như một tội phạm, cần thiết phải kết hợp sức mạnh của chúng ta để đứng về phía của những người đã liều lĩnh nhận lấy trách nhiệm bảo vệ con người như Carola và thủy thủ đoàn của con tàu Sea Watch hoặc Ionian Sea”, theo phát ngôn viên của trang mạng. *“Có rất nhiều nghĩa cử nhân đạo thật mạnh mẽ, hoặc từ chối sự bất công nhằm bảo vệ phẩm giá con người. Carola đã có được sự ủng hộ và liên đới của tất cả chúng ta.”*

Bầu khí thật đáng sợ. Bởi một khi họ dám đe dọa đánh chìm con tàu của một tổ chức phi chính phủ thì cũng đồng nghĩa với việc họ cho rằng những ai đang trên tàu không phải là con người. Chính phủ các nước được mời gọi phải bảo vệ một người phụ nữ trẻ đang bị đe dọa bởi bạo lực và hỗ trợ những người trẻ can đảm và đầy năng lực, những người đã cam kết thúc đẩy sự liên đới và quyền công dân năng động vì muốn xây dựng một xã hội tốt đẹp hơn trong tương lai.

“Cha đề nghị với các bạn trẻ hãy đi ra khỏi các nhóm nhỏ và xây dựng tình huynh đệ xã hội, tìm kiếm những thiện ích chung. [...] Điều đó thật không dễ dàng. Chúng ta luôn phải từ bỏ một điều gì đó và phải thương lượng. Nhưng nếu chúng ta làm điều đó khi nghĩ về những gì tốt đẹp cho tất cả thì chúng ta có thể có những trải nghiệm tuyệt vời khi chấp nhận bỏ qua những khác biệt để cùng nhau phấn đấu cho một mục đích chung. Nếu chúng ta

thành công khi tìm ra những điểm chung giữa những khác biệt, bằng cách nỗ lực xây dựng nhịp cầu, kiến tạo một nền hòa bình là điều tốt đẹp cho tất cả thì đây đúng là phép màu của một nền văn hóa gặp gỡ mà những người trẻ có thể có can đảm để sống với niềm đam mê “(x. Tông huấn hậu THĐ Christus vivit, ĐTC Phanxicô, s.169)

Người di dân “nhắc nhở chúng ta về điều kiện khởi đầu của đức tin, nghĩa là điều kiện trở nên “những ngoại kiều và khách hành hương trên trái đất” (Dt 11:13)” (x. Tông huấn hậu THĐ, Christus vivit, ĐTC Phanxicô III, 91). Chúng tôi khuyến khích bạn thực hiện cam kết này. Bởi vì chúng tôi nhận ra rằng trái tim của người trẻ luôn muốn xây dựng một thế giới tốt đẹp hơn, sẵn sàng tiếp đón và bình đẳng.

Loạt phim truyền hình như một thế giới có thể thay đổi

Gabriella Imperatore, FMA
gimperatore@cgfma.org

Vũ trụ mở rộng, kinh nghiệm và hệ sinh thái tường thuật. Vì thế, các loạt phim truyền hình được ra đời. Chúng là những đối tượng khác thường có khả năng chia nhỏ theo thời gian và không gian: yếu tố lâu giờ kết hợp với sự phát triển của truyền thông đa phương tiện và cuộc cách mạng không dây. Chúng ta không còn tương tác với những 'sản phẩm' có chức năng chuyên biệt nhưng với cả một thế giới có thể hiện diện ngang qua nhiều phương tiện và nhiều kênh với nhiều điểm truy cập và giao thức mở. (xem Luca Rosati, Kiến trúc thông tin).

40

Truyền thông

■ Phim truyền hình: giữa thực và ảo

Những bộ phim truyền hình của thiên niên kỷ mới có một sức mạnh kể chuyện gồm tóm nhiều đặc tính của các dạng thức trước đây như: phụ lục tiểu thuyết, tiểu thuyết nhiều tập, phim truyền hình và điện ảnh. Tiến trình nhận dạng và sự kích thích giả lập được tăng lên nhờ sự tham gia và dàn dựng lại tiểu thuyết trong thế giới thực, ngang qua việc tương tác với các kênh kỹ thuật số, các mạng xã hội, cùng với sự dễ dàng trong việc sản xuất một tác phẩm nghệ thuật trong thời đại hôm nay.

Yếu tố cấu trúc mạnh nhất là tính liên tục. Đặc tính này đã xâm nhập và tương tác ngày càng nhiều hơn, một phần do người sử dụng đã thiết lập nhịp điệu của nó. Tùy thuộc vào chế độ và phương tiện sử dụng như: tivi, máy tính bàn, điện thoại di động, máy tính bảng mà người ta phân biệt: xem đồng loạt toàn cầu với những cộng đồng người hâm mộ theo dõi trên khắp thế giới (thậm chí không phụ thuộc vào múi giờ); xem theo nhu cầu cá nhân; xem liên tục tất cả các tập phim; xem cho thỏa thích các tập phim truyền hình, xem truyền hình trực tiếp với một lượng lớn khán giả. Tính đa dạng của các câu chuyện thường đan xen với nhiều câu chuyện nhằm tạo ra sự gắn bó tình cảm và sự phụ thuộc thậm chí là một sự nhầm lẫn khiến cho việc gắn bó với cốt truyện trở nên khó khăn hơn, ngay cả khi thông qua

các phương tiện truyền thông xã hội và các trang web có thể chia sẻ kinh nghiệm, bình luận về vòng xoáy của cốt truyện, tạo ra các tình tiết thay thế. Một sự chìm đắm được nuôi dưỡng liên tục do kỳ vọng của người hâm mộ, giữa các tập phim và mặt khác là cuộc sống thực tế.

Phim truyền hình nhiều tập không thuật chuyện theo đường thẳng, chính vì thế gần hơn với thực tế. Chúng rất phức tạp, rối rắm và điều này làm hấp dẫn người xem. Các diễn viên mang đầy cảm xúc, có một thế giới quan rõ ràng được áp dụng vào trong các tập phim khác nhau, thậm chí đôi khi còn dư thừa.

Tính tuần tự phân mảnh của phim truyền hình, sự mềm dẻo tâm lý xã hội của các diễn viên và sự hội tụ của phương tiện truyền thông xã hội, đó là những nét đặc trưng của các phim truyền hình. Chúng cho phép người dùng, không chỉ chìm đắm trong các tiểu thuyết, mà còn làm cho nó nổi bật trong thực tế.

■ Phim truyền hình hấp dẫn

Tại sao các bộ phim trình truyền lại hấp dẫn đến thế? Một số bộ phim chỉ cần một tập phim là đủ làm hấp dẫn người xem ngay lập tức; một vài bộ phim thì cần nhiều thời gian hơn (hoặc nhiều tập hơn) để làm rung động cõi lòng. Nhưng lại có những bộ phim thật sự không có gì làm cho khán giả thích thú.

Nếu đã có một thời phim truyền hình chiếm vị trí cuối cùng của các thú tiêu khiển nghĩa là xếp hạng thứ hai so với các rạp chiếu phim, thì trong thời gian gần đây không còn như thế nữa. Điều gì đã thay đổi?

Trên hết với sự tiến bộ của internet và của các nền tảng trực tuyến như: **Netflix, Infinity, Now TV**...người sử dụng có thể xem phim rất dễ dàng. Người ta không cần phải vội vàng để kịp về đến nhà đúng giờ và sẵn sàng trước màn hình, hay cả tuần ở trong trạng thái nóng lòng chờ đợi một tập phim mới. Bây giờ, mọi người đã có thể ngồi thoải mái trên chiếc ghế bành và bắt đầu thưởng thức bộ phim cách ngẫu nhiên, nghĩa là có thể xem nhiều tập hoặc xem tất cả các tập, hết tập này đến tập khác, không bị gián đoạn. Thậm chí, người ta còn có thể thức cho đến 3h sáng sau khi đã xem ngẫu nhiên một mùa phim.

Lỗi quan niệm về phim truyền hình đã thay đổi. Trước đó, mỗi tập phim là một "câu chuyện". Ngày nay, điều này không còn nữa, bởi vì bộ phim không còn "là một chuỗi", mà là một bộ phim với nhiều phân đoạn, thành công trong việc kéo dài cốt chuyện và diễn ra trong một khoảng thời gian rất dài. Những phân đoạn đã trở thành các chương của một cuốn tiểu thuyết. Và những cuốn tiểu thuyết đẹp nhất là những cuốn mà bạn nóng lòng về nhà để đọc liền một mạch.

Đây là lý do tại sao phim truyền hình khiến bạn dán mắt trước màn hình. Những nghi ngờ, sự do dự, các mâu thuẫn cuốn hút và kích thích sự tò mò của chúng ta. Cốt truyện càng bí ẩn, thì phim càng làm chúng ta say mê. Thật thích thú đắm mình trong một vũ trụ mới, khám phá những địa điểm mới; người xem trở nên gắn bó với các nhân vật của phim, đồng

hoá mình với các diễn viên trong giọng nói, trong cách làm, trong những gì xảy ra cho họ, họ trở nên như những người bạn và rồi người ta cảm thấy trống rỗng khi một bộ phim rất hấp dẫn kết thúc.

Nghệ thuật kể chuyện, ngang qua nhiều phương tiện, sự kích thích trí thông minh kết hợp với sự sáng tạo, tự do biểu cảm cùng với sự phát triển các mặt mã truyền thông, chúng đã làm cho các bộ phim truyền hình nhiều tập trở thành một điểm hẹn không thể từ chối. Vì thế, chúng ta chỉ có thể dán mắt vào màn hình!

Học ngôn ngữ từ việc xem phim

Theo một cuộc khảo sát của Babel, ứng dụng học ngôn ngữ trực tuyến cho thấy nhờ vào phim truyền hình mà nhiều người đã học và sử dụng những cách diễn tả mới trong các ngôn ngữ khác nhau. Trong số này chủ yếu là người trẻ (56%) họ sử dụng những tiếng lóng và những cách diễn tả hữu ích trong các kỳ nghỉ hè hoặc trong môi trường làm việc. Ngược lại, 34% những người được phỏng vấn trên 45 tuổi cho biết rằng họ đã học cách diễn đạt nhờ vào loạt phim truyền hình, chủ yếu là để chào hỏi và giới thiệu bản thân.

25% người sử dụng tham gia cuộc khảo sát đã chọn phiên bản gốc nhằm nắm bắt được bản chất thực sự của câu chuyện cũng như tính cách của các nhân vật. 58% số người được phỏng vấn khẳng định rằng họ không muốn đánh mất bất cứ điều gì từ phiên bản gốc của bộ phim truyền hình. Như thế, họ có thể học một ngôn ngữ mới và thực hành cùng với ngôn ngữ đã học trước đó, đặc biệt là cải thiện cách phát âm và mở rộng vốn từ. Ngoài ra, 46% số người được phỏng vấn cho biết họ hài lòng vì đáp ứng được với đời sống thực tế nhờ sử dụng các thành ngữ đã học được ngang qua phim truyền hình.

Trong số các ngôn ngữ được nghe nhiều nhất khi xem phim truyền hình nhiều tập là Tây Ban Nha (22%), tiếng Pháp (13%), tiếng Đức (9%), Bồ Đào Nha (2%). Tuy nhiên, không thể bàn cãi khi tiếng Anh là loại ngôn ngữ được ưa chuộng, 85% người sử dụng đã xác nhận đó là ngôn ngữ tốt nhất có thể học khi xem các bộ phim truyền hình.

Nói với người trẻ: một thách thức cho phim truyền hình

“**Người bạn tuyệt vời**” khẳng định sức sống và sự biến đổi lớn lao của phim truyền hình trong những năm vừa qua. Một bộ phim có hương vị văn học, sử dụng tiếng địa phương Napoli có phụ đề và được sản xuất cùng với mạng lưới HBO của Mỹ. “Người bạn tuyệt vời” không chỉ kể về một tình bạn chung chung, mà tập trung vào tầm quan trọng của các lựa chọn, chẳng hạn như về một cái “không” hoặc cái “có” được phát âm trong một giọng nói nhỏ, nhằm kéo dài ấn tượng; về cuộc sống không có gì ngoài đấu tranh, sinh tồn, đau đớn, sự giàu có và nghèo đói; làm sao để đặt vào trong các nhân vật khác nhau ước muốn trả thù, sự giải phóng xã hội, đạo đức luân lý và kinh tế. Nhân vật chính là Elena và Raffaella, tên thường gọi quen thuộc với mọi độc giả là Lenù và Lila. Đây là hai cô gái nhỏ đang trong tuổi mới lớn, sống ở vùng ngoại ô của Napoli vào những năm 1950. Câu chuyện kể về hai bé gái từ khi còn học tiểu học cho đến khi trưởng thành. Đó là câu chuyện của một tâm hồn người Ý, và sự lớn lên của các em ngang qua thứ vũ khí quyền lực nhất đó là giáo dục. Bởi vì chỉ có văn hóa và giáo dục mới có thể cổ vũ sự thăng tiến xã hội, mang lại sự sống cho một tâm hồn thật sự “mới”. Đó là chủ đề được chọn làm mẫu số chung trong câu chuyện của hai nhân vật chính trẻ tuổi mà tương lai của họ tùy thuộc vào giáo dục và trong khả năng học hoặc không học cách loại bỏ những rườm rà cần thiết nhằm tiếp tục cốt truyện.

Phim truyền hình, cánh cửa giáo dục và mối tương quan giữa người lớn và thanh thiếu niên

Đây là trường hợp của “This is us” cho thấy rằng làm thế nào có thể trình bày một câu chuyện mang tính xây dựng trong mối quan hệ giữa cha mẹ và con cái.

Được viết bởi Dan Fogelman, kể về các biến cố của gia đình Pearson giữa những đứa con ruột và con nuôi, da trắng và da đen, được phát triển qua nhiều cấp độ thời gian. Câu chuyện bắt đầu từ những năm 80 mãi cho đến nay. Nhân vật chính là một cặp vợ chồng và ba đứa con.

Những câu chuyện khác nhau, với một vài điểm chung, tất cả đều được định sẵn và đan xen vào nhau, trong sự dao động liên tục giữa hiện tại và quá khứ, ngoài ra cũng có một số khúc ngoặt, giúp cho việc phân tích tâm lý và tính cách của các nhân vật nhằm làm nổi bật các mối quan liên vị, đặc biệt là giữa cha mẹ và con cái, cả sự không hài lòng với những giấc mơ không thành hoặc trong việc tìm kiếm một sự thay đổi.

“This is us” kể về sự phức tạp của cuộc sống rất thực tế và nhân đạo. Một mặt, cha mẹ có thể bị buộc tội đã phá vỡ giấc mơ của đứa con trai. Mặt khác, đứa con trai thừa nhận rằng mình còn nợ cha mẹ. Trong khi đó, mọi người đều học được cách chia sẻ niềm vui, sự tha thứ, lòng can đảm, niềm hy vọng, hạnh phúc và tình yêu. Tất cả được dẫn dắt như trong cuộc sống thực bằng những tình cảm và cảm xúc.

Giáo dục giữa sân khấu kịch nghệ và sân khấu âm nhạc

Caterina Cangià, FMA
sisternet@thesisternet.it

Sân khấu kịch nghệ và sân khấu âm nhạc là hai hình thức biểu đạt chính của sân khấu. Mặc dù trước đây chỉ dựa trên diễn xuất, nhưng sau đó những cảnh động được thực hiện dựa trên diễn xuất, âm nhạc, ca hát và nhảy múa đan xen cách hài hòa. Các kỹ thuật diễn đạt và truyền thông khác nhau được thiết lập trong quá trình chuẩn bị và thực hiện một chương trình thể hiện sự lựa chọn giáo dục hoặc mục vụ, có thể xoay quanh nội dung mang tính đào luyện cao. Và điều này có cả ở sân khấu kịch nói và sân khấu âm nhạc. Do đó, một hành động giáo dục kép luôn có liên quan đến nội dung và đặc tính sân khấu cụ thể.

■ Giá trị của nội dung

Sự chọn lựa kịch bản có thể định hướng cho chất lượng của nội dung. Chúng ta có làm việc với các trẻ nam và nữ từ 8 đến 11 tuổi không? Đã có Heidi, một tác phẩm nhạc kịch. Đó là câu chuyện về một cô bé thành công trong việc đem lại sắc màu cho thế giới xung quanh, giúp người khác biến đổi từ buồn thành vui và được chữa lành nhờ vào sự tốt lành của cô bé. Sự thích nghi của các nhà giáo dục và các sinh động viên của Trung tâm trẻ “Heidi”, dựa theo cuốn tiểu thuyết của Johanna Spyri (1880-81) đào sâu theo lời kể của ông nội Heidi, những phản ứng của Clara, một chủ nghĩa huyền bí mạnh mẽ bám chặt vào tự nhiên, đồi núi, trong sự tiếp xúc với các động vật, mối tương quan chân thực của tình bạn và Thiên Chúa.

Việc đọc kịch bản đặt ra những câu hỏi cho phép nhà giáo dục trình bày các giá trị. Đơn cử như tác phẩm nhạc kịch của Andrew Lloyd-Webber, ‘Take Joseph and The Amazing Technicolor Dreamcoat’, với lời bài hát của Tim Rice, được sáng tác vào năm 1968 - 1971. Với câu chuyện Joseph bị các anh em bán làm nô lệ, người trẻ được đắm chìm trong nhiều thể loại âm nhạc với cách thuật chuyện khác thường về mặt cảm tội lỗi và sự tha thứ huynh đệ. Sinh động viên có thể giúp cả nhóm suy ngẫm về giấc mơ bị tan biến của ‘cậu bé Joseph’ khi bị các anh em bán, trong tù ngục, về những cơn cám dỗ và đau khổ, nhưng những điều đó cũng không làm cậu xa cách Thiên Chúa

Nếu sân khấu âm nhạc có tác động mạnh mẽ đến trẻ em và người trẻ do sức mạnh của

ngôn từ được truyền tải bởi âm nhạc, thì một kịch bản văn xuôi có được sức mạnh áp đảo khi được trình bày như một câu chuyện tự thuật với những biến đổi sâu sắc từ bên trong. Thông qua nhà biên kịch kiêm đạo diễn Jonathan Moore - người lính trẻ Ignatio, sau này đã trở thành một nhà lãnh đạo thần bí, Ignatio thành Loyola. Và chúng ta còn có các vở nhạc kịch về cuộc đời của Maria Domenica Mazzarello, Don Bosco, Zeffirino Namuncurà. Không chỉ có cuộc đời của các vị thánh, mà có cả cuộc đời của những vĩ nhân, những người đã không ngại cống hiến hết mình để trở thành quà tặng cho nhân loại. Những câu chuyện kể về cuộc sống là cơ hội tuyệt vời cho “những người trẻ không hiểu đức tin như một thực tại soi sáng cuộc sống hàng ngày, mà như một tập hợp các khái niệm và quy tắc tách biệt với sự tồn tại của họ” (Tài liệu cuối cùng tôi là người trẻ, đức tin và biện phân ơn gọi, Phần II, trang 128).

■ Giáo dục thông qua quy tắc sân khấu

Một khi giá trị của kịch bản sân khấu đã được xác nhận, chúng ta có thể nhìn thấy những tiềm năng khi chuẩn bị một chương trình nhằm phát triển kỹ năng giao tiếp của trẻ. Kinh nghiệm “làm kịch” được củng cố bởi sự can thiệp giáo dục của các chuyên gia, nhưng cũng rất dễ xảy ra việc so sánh giữa các em trong khi tập những cảnh khác nhau. Cả việc hợp tác và đặc điểm của từng màn trình diễn sân khấu đều giúp cải thiện kỹ năng giao tiếp ngôn ngữ và xã hội của các em.

Toàn bộ tiến trình này đòi hỏi sự suy tư, sáng tạo và đội kịch là địa điểm hợp tác trên cả tuyệt vời. Từ việc chuẩn bị phối cảnh cho đến trình diễn đều là một sợi dây liên kết chứng tỏ năng lực giao tiếp của trẻ em và người trẻ. Việc tập luyện chọn lựa lời nói và ngữ điệu giúp cải thiện năng lực âm học và ngôn ngữ đa phức. Bởi nếu bạn không sử dụng sự nhấn mạnh, cảm thán, ngưng nghỉ và các ngôn ngữ không lời sẽ không có diễn xuất. Di chuyển trên sân khấu, quản lý không gian và truyền tải ý nghĩa thông qua cử chỉ và sự bắt chước đòi hỏi một năng động học và sự thân thiện. Việc trang điểm cho phép người trẻ khám phá những biểu cảm khác nhau của khuôn mặt trong khi vũ đạo cho phép họ di chuyển, phối hợp cách hài hòa, khiến bạn nhận thức rõ hơn về cơ thể và không gian mà nó chiếm giữ.

ngữ không lời, và năng động học hành vi được xem là đặc trưng cho từng nền văn hóa cụ thể. Trong nhạc kịch, kịch bản, âm nhạc, vũ đạo và sức thu hút cá nhân của các diễn viên đều có cùng mức độ. Nhảy múa, ca hát và diễn xuất là học cách thể hiện bản thân trên nhiều bình diện khác nhau. Sự năng động trẻ trung luôn đổi mới phát xuất từ mong muốn giúp các em trở thành nhân vật chính. Việc thực hành sân khấu giáo dục có thể là một hình thức của sự hiện diện và gần gũi, được đề xuất trong Tài liệu làm việc từ số 138-139, sẽ tạo điều kiện cho sự biện phân trong cuộc sống hàng ngày. Bởi vì sân khấu, ngoài việc là một nơi biểu diễn, còn là trường học của sự giao tiếp nơi mà sự đồng cảm, nhận thức về bản thân và người khác, xung đột và những giải pháp tháo gỡ được thực hiện. Nhưng bây giờ, hãy giữ yên lặng! Mở nhạc, bật đèn và vén màn. Kính thưa quý vị, đến với quý vị là... các em!

46

Ngôn từ không chỉ mô tả mà hành động cùng với các ngôn ngữ khác. “Làm việc với ngôn ngữ” giúp các diễn viên trẻ bộc lộ năng lực thực tế và khả năng biểu diễn của họ. Các vật thể, từ ngữ và cách ứng xử cụ thể giúp tương tác một cách chính xác trong các bối cảnh văn hóa xã hội và phát triển năng lực văn hóa xã hội. Do đó, sân khấu trở thành một nơi học về các nền văn hóa nơi mà ngôn ngữ, ngôn

Gặp gỡ và hội nhập vào âm nhạc

Mariano Diotto, SDB
m.diotto@iusve.it

Chúng ta biết rằng ngày nay âm nhạc có thể góp phần trị liệu và gia tăng niềm vui cho con người. Nhưng có lẽ chúng ta chưa biết âm nhạc còn là công cụ mạnh mẽ hỗ trợ cho sự gặp gỡ và hội nhập. Các bài hát có khả năng chữa lành, ngăn cản những bất ổn xã hội và sự đe dọa. Bởi lẽ, chúng tác động đến cảm xúc của con người. Trường học tổ chức nhiều khóa học khác nhau để gia tăng ý thức cho trẻ em, thiếu niên và người trẻ. Âm nhạc cũng góp phần vào đó và trở nên hữu hiệu trong việc thông truyền thái độ và giá trị. Âm nhạc biểu tỏ được lý do, cảm xúc và làm rung lên nhịp điệu trong cơ thể và tâm hồn.

Điều cơ bản là chúng ta tự giáo dục mình để hiểu biết các thanh âm, nhịp điệu khác nhau cũng như các từ ngữ mới. Nếu không âm nhạc lại trở thành một yếu tố đáng chê trách của xã hội, dẫn đến phán đoán và đánh giá khắt khe. Chúng ta cũng phải giáo dục người trẻ về sự đa dạng, đánh thức sự quan tâm và khơi dậy nơi họ ước ao khám phá những lối sống mới, biết cách diễn tả bản thân, thường thức ý nghĩa về sự phong phú trong những khác biệt, đối diện với chúng cách tích cực và xây dựng. Âm nhạc có thể giúp chúng ta đạt tới mục tiêu này!

Gặp gỡ và hy vọng

Hai ca sĩ người Mỹ **Sara Bareilles** và **John Legend** mới thu âm một bản pop ballad trong đó cả hai cùng song ca trong một giai điệu diễn tả cảm xúc hy vọng. Bài hát mang tên “Chốn dừng bình yên”. Bài hát kể về câu chuyện của một nhóm bạn giảng buồm vượt đại dương, trên “con thuyền cứu rỗi” có nguy cơ bị chìm: “Khi ráng cầm hơi thì an toàn hơn hít thở, khi buông bỏ cần can đảm hơn nắm giữ, khi những lời vô tội trở thành dối trá, và khi không thể ẩn núp bằng cách nhắm mắt vào. Nỗi đau khi đặt nụ hôn trên môi của người gian dối. Bạn đói khát cồn cào nhưng lại không bao giờ có được bữa tiệc thịnh soạn, và ngôi nhà chỉ là bao tử của tên quái vật. Biển cả hoang dã chup xuống trên đầu bạn, chiếc thuyền dưới chân đang dần chìm. Không cần chỗ để đổ đạc nữa rồi, niềm hy vọng là tất cả những gì bạn có. Hãy cầu nguyện, giữ thật chặt bọn trẻ, chắc chắn sẽ có ai đó đưa tay cứu giúp và chỉ cho bạn bến đỗ bình yên”.

Lời mời gọi cứu rỗi được gởi đến những ai đang lắng nghe bài hát với câu ca được lặp lại ba lần: Hãy là đôi tay cho người lữ

Âm nhạc

10 Điều răn là vở nhạc kịch tiếng Pháp, được dịch sang tiếng Ý và các ngôn ngữ khác do Elie Chouraqui đạo diễn, âm nhạc: Pascal Obispo, nguyên tác: Xuất hành. Siêu sao Chúa Giê-su Kitô là một câu chuyện thú vị tuyệt vời. Siêu sao, từ mà hơn bất kể các từ khác đã tóm tắt những ngày cuối cùng của cuộc đời Chúa Giêsu, từ Giêrusalem đến Thập giá được hỗ trợ bởi thể loại âm nhạc thuần khiết và rock choáng ngợp

Kịch bản và nhạc nền của bộ phim Heidi. **Âm nhạc**, tham chiếu nơi nhà xuất bản Multidea: info@multidea.com. Kịch bản dựa trên các tác phẩm văn học dành cho trẻ em quốc tế hiện có bằng tiếng Anh và tiếng Ý.

hành hy vọng, dù có chút sợ hãi nhưng bạn rất mạnh mẽ! Hãy là ánh sáng trong bóng đêm của hiểm nguy cho tới khi mặt trời lại soi chiếu.

Khoảng 30 năm trước đây, Toni Childs – ca sĩ, nhạc sĩ người Mỹ - đã miêu tả tình trạng cần trợ giúp các trẻ em trong bài ca: Ngôi nhà hy vọng. “Trẻ em vui cười, các em khóc than. Các em là tương lai của chúng ta. Các em có trách chúng ta vì đã quay lưng? Tôi không thích những gì đang xảy ra, không muốn nghĩ đến nơi chúng ta đang đi tới. Bạn và tôi, chúng ta đang trở nên già nua. Bạn và tôi, ai sẽ cho các em thấy? Tôi muốn biết liệu thực sự có một ngôi nhà hy vọng cho bạn và tôi chăng?”. Chúng ta có thể trao lại thế giới của niềm hy vọng cho các trẻ em!

■ Gặp gỡ và hội nhập

Patti Smith đã hát bài *Con người có sức mạnh*, để nói lên niềm mơ ước sức mạnh con người có thể đổi thay thế giới. Một ca sĩ người Israel mới phát hành CD nhan đề *Lá thư gửi Bach* trong đó có 12 tác phẩm của nhạc sĩ người Đức Johann Sebastian Bach, đã được cô ấy viết thêm lời. Đó là những ca từ được gọi hứng từ việc gặp gỡ và hội nhập, từ phạm vi cá nhân đến hoàn vũ. Trong bài hát mang tên “Mars” có đoạn: “Hãy lắng nghe, chúng ta đang đánh mất một câu chuyện quan trọng... chúng ta còn có thể mang theo những lời sáo rỗng bao lâu trên mảnh đất nhỏ bé của mình, con người và những rối ren, rác rưởi và chiến tranh, người giàu quay lưng đóng sập cửa, những người còn lại giận dữ và nghèo nàn... tất cả sẽ sớm kết thúc. Tôi nghĩ vậy nhưng nhiều lần tôi đã sai.

Chúng ta hãy nhanh tay thực hiện một kế hoạch mới. Tôi chắc rằng chúng ta có thể làm nên tương lai của nhân loại. Bạn và tôi đều hiểu rằng thời gian không phải là người bạn luôn ở bên chúng ta, vì thế tốt hơn hết hãy bắt đầu dẫn thân...”

■ Giáo dục và âm nhạc

Giáo dục âm nhạc khá quan trọng trên bình diện xã hội. Bởi lẽ, nó được dùng như một chìa khóa để đọc, tiếp cận và hội nhập giữa những con người khác biệt. Chúng ta chắc vẫn còn nhớ bài hát nổi tiếng năm 1985 với tựa đề *We are the world* (Chúng ta là một thế giới). Vào dịp đó, các ngôi sao lớn của nền âm nhạc thế giới đã quy tụ lại để thu âm bản nhạc này. Họ đã quyên góp được hơn 100 triệu mỹ kim để giúp người dân Ethiopia đang gặp nạn đói trầm trọng. Bài hát do **Michael Jackson và Lionel Richie** sáng

tác: “*Có lúc chúng ta cần một lời kêu gọi thật sự khi thế giới phải đoàn kết thành một khối.*”

Có nhiều người đang chết. Đã đến lúc cần đưa tay ra để nâng niu sự sống là món tuyệt vời nhất cho mọi người. Chúng ta không thể cứ ngày qua ngày giả vờ rằng có ai đó sẽ đổi thay thế giới ở một nơi nào đó. Chúng ta là thành phần trong đại gia đình của Thiên Chúa và chúng ta biết được sự thật: tình yêu là tất cả những gì chúng ta cần. Chúng ta là một thế giới, chúng ta là trẻ thơ. Chúng ta là những người tạo nên ngày mai tươi sáng. Vì thế chúng ta hãy bắt đầu cho đi”.

Bài hát này đúng là một kiệt tác cả về giai điệu lẫn lời ca. Thật tốt đẹp khi các thế hệ sau cũng biết đến bài hát đó. Bởi vì, điều quan trọng là tạo nên sự biến đổi và điều này có thể xảy ra nhờ một ca khúc với những ca từ đơn sơ như thế.

Âm nhạc còn là những biểu tỏ có giá trị về những khoảnh khắc văn hóa – xã hội và cả những thời khắc lịch sử nữa. Âm nhạc được thắp nhập liên tục vào trong nền văn hóa, được diễn tả qua ngôn từ và thanh âm.

Thật hợp lý khi cả những nền văn hóa lớn cũng như nhỏ đều tìm thấy nơi âm nhạc cách thức biểu lộ hòa bình. Âm nhạc truyền thống, pop, rap và trap đều là những cách diễn tả chính xác tinh thần giáo dục mà âm nhạc muốn chuyển tải. Điều quan trọng là mở lòng ra để lắng nghe, tiếp nhận những giai điệu và ca từ mà

đôi lúc chúng ta không thể hiểu ngay được. Đồng thời, cũng cần biết đón nhận chúng, đưa vào nội tâm hóa, cố gắng hiểu chúng. Âm nhạc nói lên quan niệm về thế giới. Tùy theo chúng ta có thể biến đổi chính mình trở nên tốt hơn hay không qua việc ngày càng hội nhập và gặp gỡ người khác nhiều hơn.

Đức Thánh Cha Phanxicô Con người của lời

di Wim Wenders

Gabriella Imperatore, FMA
gimperatore@cgfma.org

«Chỉ một bộ phim thì sẽ không thay đổi thế giới, nhưng chắc chắn có thể giúp thay đổi hình ảnh và cách thức chúng ta nhìn về thế giới. Vì thế, các di sản tinh thần của Đức Thánh Cha Phanxicô có thể làm được điều đó. Có rất nhiều người tốt trong thế giới này, các Kitô hữu, các Phật tử, Hồi giáo và những người không thuộc về bất kỳ tín ngưỡng nào...bất cứ ai khi xem phim đều có thể tìm thấy những hình ảnh mới về chính mình trong một thế giới tốt đẹp hơn» (Wim Wender).

Câu chuyện và cấu trúc kể chuyện

Bộ phim sử dụng cách thức quay có tên gọi chuyên môn là Intercut. Sự chú ý của đạo diễn Wender như một người quan sát, không xâm lấn hoặc ép buộc; tôn trọng cử chỉ và những lời nói của Đức Thánh Cha (ĐTC), bộc phát tự nhiên và ngay lập tức dành cho khán giả. ĐTC Phanxicô xuất hiện với sự quảng đại và khiêm tốn trước cộng đoàn, chia sẻ tầm nhìn của đức tin và những ý tưởng của ngài về Giáo Hội. Đức Thánh Cha nói về sự nghèo đói và các vùng ngoại ô, về luận lý của sự thái độ, về sự quan tâm đến môi trường và tạo vật, nỗi đau trước tình trạng của những người nghèo khổ, các cuộc nội chiến, hiện tượng di cư toàn cầu và sự hội nhập của những người tị nạn, cảnh giác để phòng tham nhũng làm dụng quyền lực, sẵn sàng bào mòn mọi lĩnh vực xã hội, từ gia đình đến các tổ chức và ngay cả trong Giáo hội. Để bảo vệ hay làm cho các lý lẽ của mình có giá trị, ĐTC không có bất kỳ sức mạnh kinh tế và quân sự nào. Ngài chỉ có lời nói. Bên cạnh đó, ĐTC còn có những lời mời gọi chân thành và say mê vì hòa bình, đối thoại giữa các nền văn hóa và tôn giáo. Bộ phim đã làm sống lại lời chào đầu tiên của Bergoglio bên ngoài bao lơn của Đền thờ Thánh Phêrô khởi đầu cho sứ vụ tông đồ từ Lampedusa đến

Châu Mỹ Latinh, đến Hoa Kỳ và Hàn Quốc. Cuối cùng, tác giả đã chọn cách đưa vào những khoảnh khắc kết nối lịch sử-thơ ca, nối kết màu đen và trắng với dung mạo của Thánh Phanxicô Assisi, một sự đối chiếu giữa hai dung mạo trong Giáo hội, hôm qua và hôm nay. Đó là một bộ phim tài liệu gây ấn tượng có ý nghĩa trọn vẹn và sâu sắc và một thoáng thơ mộng.

Trung tâm là Đức Thánh Cha

Đó không phải là một bộ phim về ĐTC Phanxicô, mà là một bộ phim với ĐTC. Qua bộ phim Ngài có thể trực tiếp nói với các khán thính giả. “Khả năng gặp gỡ và đối thoại trên nền tảng phim truyện cho phép ĐTC truyền đạt tới khán thính giả các chủ đề và những mối bận tâm của ngài. Vì thế, không chỉ có các câu hỏi và câu trả lời, mà còn là sự tương tác “qua ánh nhìn” với toàn thể thế giới. Bức chân dung nào thực sự toát ra từ màn ảnh? Là chân dung của một vị Giáo hoàng hết sức cẩn trọng, tôn trọng người khác và mạnh mẽ. Thực thể, ngoài những lúc phải tố cáo tội ác của thế giới, ĐTC còn gửi đến chúng ta những lời mời gọi sống niềm vui và hy vọng, điều chỉnh lại chính mình trong tương quan với thiên nhiên, tạo vật. Điều này giúp nhắc nhở và để lại một dấu ấn sâu đậm trong lòng khán giả. Bộ phim còn là một tuyên ngôn thực sự về những tư tưởng của Bergoglio, làm nổi bật lên đặc sủng của ngài, cuộc đấu tranh chống lại thái độ xem thường các giá trị

luân lý trong thời đại chúng ta, trở lại với các giá trị nền tảng Kitô giáo. Ngài đã diễn tả bằng ngôn ngữ Tây Ban Nha, xác nhận khả năng đột phá từ quá khứ khi sử dụng các phương tiện truyền thông như một người thừa kế xứng tầm với Giáo hoàng Wojtyła. Diễn cảm và sẵn sàng thay thế gây bất ngờ đối với một vài tham chiếu, Bergoglio tuyên bố đối thoại là giải pháp duy nhất vì có quá nhiều cuộc chiến vẫn đang diễn ra “(x. Phỏng vấn Wim Wender).

ĐTC Phanxicô là “Con người của lời”, một người trung tín với lời, sống những gì ngài đã nói khởi đi từ nhu cầu của một sự tiết kiệm mới và sự cần thiết phải bắt đầu lại từ những gì cốt lõi nhất. Và như thế, chúng ta có thể nhìn thấy ngài ở những nơi nghèo nàn nhất trên thế giới, trong các trại tị nạn, giữa các tù nhân ... Ngài đi khắp thế giới, trong chiếc Pope-mobile, chào đón đám đông đang hoan nghênh ngài, khơi dậy nơi những người ngài gặp gỡ, với hy vọng có khả năng truyền cảm hứng cho hàng triệu người.

Ngài rất can đảm, không sợ hãi, là một người không hành động vì lợi ích riêng nhưng hoàn toàn dẫn thân cho thiện ích chung, đại diện cho con người và cho toàn thể nhân loại.

Gợi nhắc từ Sứ điệp Ngày Thế Giới Truyền thông lần thứ 53

“Chúng ta là chi thể của nhau” (Ep4:25). Sứ điệp được Đức Thánh Cha công bố trên các mạng xã hội và cho toàn thể cộng đồng nhân loại. Chủ

để của sứ điệp mở ra cho chúng ta một cam kết xây dựng cộng đồng, đối thoại và gắn kết; Một cộng đồng biết cách cư ngụ lại trên mạng. Như một Cộng đồng, họ khẳng định rằng tất cả đến từ một cuộc gặp gỡ thực sự.

“Cộng đồng như một mạng lưới vững chắc đòi hỏi phải lắng nghe và đối thoại – ĐTC nhấn mạnh - dựa trên việc sử dụng ngôn ngữ có trách nhiệm”.

Trong phim ĐTC Phanxicô có một cam kết rõ ràng nhằm liên kết các cộng đồng, để đưa mọi người và các dân tộc xích lại gần nhau hơn. Thậm chí là những cộng đồng khác nhau về văn hóa và tôn giáo cũng có thể tiến gần hơn tới một chân trời của đối thoại, thấu hiểu và gần gũi. ĐTC Phanxicô là người xây dựng cộng đồng, một nhân chứng của Tin Mừng đang sống với niềm xác tín và sự can đảm trên các mạng xã hội và truyền thông đa phương tiện. Bộ phim là một sự minh họa cụ thể - phù hợp với nhu cầu gần gũi và gặp gỡ những người khác như hình ảnh của một Giáo hội đi ra.

Bộ phim đang phát hành

“ĐTC nhìn vào chiếc máy quay và nói: Ngài nói về sự nghèo đói và bất bình đẳng xã hội, về hệ sinh thái, về di dân, về những đau khổ (tại sao nó lại tồn tại?) và về tình yêu (sự thật, các giải pháp). Ngài nói với bằng cảm thức chung, về những điều mà vào thời đại chúng ta hầu như là một cuộc cách mạng (Chúng ta không cần phải sợ những lời lẽ của ngài. Đó là những sứ điệp rất Giêsu và là những sứ điệp mang tính cách mạng.) Ngài nói với sự chân thành không rào đón, ấm áp và đơn giản như chúng ta đã biết. Đó là cung cách của một vị mục tử hơn là một Giáo hoàng.

Gió ngược Daniele Cassioli

Emilia di Massimo, FMA

emiliadimassimo@libero.it

Romano di Garbatella, bị mù bẩm sinh, là nhà vô địch bộ môn trượt tuyết tại Paralympic với ba kỷ lục thế giới. Anh cũng là một nhà vật lý trị liệu với tám bằng tốt nghiệp danh dự, là nhà lãnh đạo của tổ chức phi chính phủ ONLUS, chuyên trợ giúp cho các trẻ em khiếm thị. Anh đã kể về cuộc đời mình trong quyển sách Gió ngược.

Vượt xa tầm nhìn

Gió ngược là câu chuyện có thật của Daniel Cassioli, sinh năm 1986. Anh là tác giả và cũng là nhân vật chính của cuốn sách. Là một cậu bé như những cậu bé khác, anh cũng có nhiều ước muốn trong tình bạn và tình yêu, với những niềm vui và nỗi thất vọng, một chấp nhận chính mình như mình là, vượt qua những khó khăn để nhận ra rằng mỗi ngày cuộc sống cho ta một sự ngạc nhiên và lòng biết ơn.

Daniel có một sức sống đặc biệt không ngừng thúc đẩy anh cống hiến bản thân, trên hết là môn trượt nước. Thể thao chính là nơi mà anh đã tìm thấy nhân cách chân thực và tự do. Đó là một là kinh nghiệm nền tảng cho sự phát triển. Bên cạnh đó, anh còn leo núi và trượt tuyết. Tuy nhiên, cuộc sống của Daniele không chỉ gắn liền với các môn thể thao. Anh là một nhà vật lý trị liệu. Anh trách nhiệm các khóa học về sự phát triển và tăng trưởng nhân cách. Anh có nhiều bạn bè, một người bạn gái và một gia đình thương yêu anh.

Có thể kết luận rằng anh là một cậu bé đã thực hiện được những giấc mơ của tuổi thiếu niên mà anh đã giữ gìn nó, đặc biệt là nếu người ta thêm vào các ghi chú tiểu sử rằng anh là nhà vô địch trượt nước mạnh nhất mọi thời đại. Tuy nhiên, điều bất ngờ và gây ngạc nhiên chính là Daniel đã bị mù ngay từ khi mới sinh, một khuyết tật mà ngay từ khi còn nhỏ, bằng mọi cách anh đã cố gắng biến khó khăn đó thành cơ hội. Anh luôn nhận được sự hỗ trợ và đồng hành của cha mẹ, là những người đã tặng cho anh đôi cánh để bay và những nguồn cội để trở về (Đạt Lai Lạt Ma).

Tuy nhiên khi đọc câu chuyện, người ta hiểu rằng bạn trẻ này được phú bẩm một ánh nhìn nội tâm hoàn hảo và hiếm có. Anh có thể dẫn dắt người đọc vượt ra xa hơn những gì có thể xem thấy, và chỉ cho biết còn rất nhiều điều cần được khám phá, ngay cả khi người ta tin rằng mọi trải nghiệm chủ yếu đến từ đôi mắt. “Sự tiếp xúc với hạnh phúc là điều cần thiết trong cuộc sống. Bởi vì, đôi khi chúng ta quên mất hạnh phúc là gì và cho rằng nó nằm ngoài những gì xảy đến với chúng ta».

Trong những sự kiện thông thường hàng ngày mà Daniel kể lại, anh chụp bắt lấy khát vọng vượt qua nỗi sợ hãi để hoàn thiện bản thân, không chỉ bằng cách rèn luyện những điểm mạnh, mà ngay cả những điểm yếu, những điều không cảm thấy an toàn và mong manh như khẳng định của nhân vật chính, khi bạn nhìn xa hơn thì mọi thứ đều có thể. Daniel giúp chúng ta hiểu được dễ dàng thế nào là vẻ đẹp thực sự tồn tại trong trái tim, không chỉ trong ánh mắt của kẻ si tình, mà chỉ khi người ta sẵn sàng học cách nhận ra và nhìn thấy điều đó.

Theo dõi câu chuyện của Daniel, người ta nhận ra rằng có lẽ người mù thực sự là những người không hiểu được tiềm năng của bản thân, không vượt qua được những giới hạn và nỗi sợ hãi, không dám vượt ra khỏi nhận thức về những gì mà giác quan cung cấp. Vì vậy, Daniel dựa trên những gì quan sát, đã diễn tả bản chất phi thường của một đời sống bình thường, khiến chúng ta suy ngẫm về vẻ đẹp và tính đa dạng của sự hiện hữu, về những năng lực lớn

lao của con người thường không được khai thác, bởi vì họ bị ngăn cản bởi những khuyết tật nội tâm hơn là thể lý.

“Tiếp xúc với hạnh phúc là điều cần thiết trong cuộc sống. Bởi vì, đôi khi chúng ta quên mất hạnh phúc là gì và cho rằng nó nằm ngoài những gì xảy đến với chúng ta».

đối với người khuyết tật, nhân vật chính khẳng định rằng sự khác biệt có thể được làm phong phú hơn mỗi ngày và chỉ ghi nhận nó dựa trên những sự thật anh ta đã sống, đã trình bày với sự khiêm tốn và chân thật.

■ Phương pháp sử phạm của niềm tin

“Sức mạnh cần thiết để vượt qua những giới hạn của chúng ta đã có sẵn trong chúng ta. Điều quan trọng là không để mất mục tiêu cuối cùng”.

Vô số chiến thắng được thuật lại về bộ môn trượt nước của Daniele Cassioli. Đó là kết quả của sự kiên trì rèn luyện và cả những đau khổ, được nảy sinh từ một niềm tin mà nhà vô địch muốn chuyển đạt, dựa trên kinh nghiệm của bản thân anh. Bởi vì đó là sự khích lệ dựa trên tiềm năng mà tất cả mọi người đều có: *khi bạn xuống đến tận cùng, bạn sẽ hiểu bản thân mình tốt hơn. Sự thất bại làm cho bạn lớn lên nhiều hơn cả chiến thắng. Chiến thắng không chỉ là đạt tới mục tiêu, mà còn thoát khỏi một chương ngại vật cản trở tiến trình của bạn. Chiến thắng có nghĩa là tìm thấy chính mình và yêu mến chính bạn như bạn là.* Điều kiện lý tưởng để chiến thắng là chấp nhận gió ngược. Điều duy nhất là nảy sinh khát khao bay xa. Và Daniel đã trải nghiệm điều đó cả trong những lúc khủng hoảng cá nhân và trong những tình huống khác nhau hàng ngày. Trong thực tế, anh ta biết cách tin tưởng một cách mù quáng, như anh thường nói, đặc biệt khi anh ta quyết định thử những điều mà thông thường chỉ có thể dành cho những người sáng mắt; Anh không ngừng vượt qua khuyết tật của mình, với một phong cách viết chân thực, lộn xộn, bí mật về sức mạnh có sức lay lan, khiến người ta phải suy nghĩ về cách tháo gỡ những nút thắt quan trọng của cuộc đời và tiết lộ rằng bí mật đó được gọi là niềm tin.

Daniele đã học cách tin vào chính mình vào lúc lên 5 tuổi. Vào một buổi tối tại San Lorenzo, khi mọi người cố gắng nhìn thấy một ngôi sao băng để trao phó những giấc mơ của mình. Daniele đã có một suy nghĩ vào đêm hôm đó:

sống và đắm chìm trọn vẹn trong một đêm kéo dài vô tận, chưa bao giờ tôi thấy những ngôi sao băng, làm sao tôi có thể giao phó những giấc mơ của mình cho nó được? Câu

trả lời là không cần các ngôi sao rơi để trao gửi niềm tin của bản thân cho những điều chưa biết, vì vậy, Daniele luôn tin tưởng, và hôm nay anh nhận ra rằng lòng tin đã cho phép anh ta làm những việc mà anh ta không bao giờ có thể làm được. Tin tưởng mù quáng:

một trường học hàng ngày mà nhà vô địch tiếp tục theo học và từ đó anh luôn học hỏi được những điều mới mẻ, đặc biệt là khi nhìn thấy bên trong con người, như anh nói, bởi vì, tin tưởng nơi một người là một cách để nhìn vào chiều sâu. Đó là một cách tuyệt vời để nhìn người khác với đôi mắt của trái tim. Như vậy, tin tưởng một cách mù quáng là đến để cảm nhận nội tâm, hơn là nhìn bằng giác quan.

Kinh nghiệm thể thao của việc trượt nước cũng là một phép ẩn dụ của cuộc sống và niềm vui được trải nghiệm khi đối mặt

với bóng tối khi gió ngược khiến bạn có thể chạy trên mặt nước. Bản văn dường như được viết xuống cách đặc biệt để giúp độc giả đi xa hơn và khám phá ra một vũ trụ chỉ có thể nhìn thấy bằng trái tim; điều được nhận ra khi

đi ngược chiều gió, vượt qua nỗi sợ hãi, giới hạn và mong manh. Và đây là cái khung tham chiếu bao gồm một tầm nhìn toàn diện khác về bản thân, về sự tồn tại, mang đến

một diện mạo mới và làm tăng sự can đảm, để dẫn thân một cách sâu sắc, để giữ lại chính mình và chưa được công bố trên thế giới bởi vì Daniel nhớ lại, “cuộc chiến của cuộc sống là khi nhận ra rằng tất cả nằm trong tay chúng ta và chúng ta phải quyết định cách chơi nó “.

“Lý tưởng là biết được giới hạn của mình, cố gắng vượt qua và sửa chữa chúng”.

Hiện diện giữa người trẻ

Các bạn thân mến!

Tôi rất vui khi được dành khoảng không gian này để nói về một tin vui với mọi người. Thật ra, tin vui này không được gửi đến từ chiếc điện thoại di động mà tôi vẫn còn chưa hiểu hết các chức năng phức tạp của nó. Và bởi vì các chị em không có nhiều thời gian, nên chị Phụ trách cộng đoàn của tôi đã nhờ một bạn trẻ trong Khánh lễ viện đến hướng dẫn tôi cách sử dụng ứng dụng WhatsApp. Và chỉ một lát nữa thôi, tôi sẽ viết một sứ điệp khiến cho mọi người phải ngạc nhiên!

Chúng ta trở lại với Tin Vui này: Chúa Giêsu đã Phục Sinh!

CHRISTUS VIVIT! “Đức Kitô hằng sống! Người là niềm hy vọng của chúng ta, Người mang sự tươi trẻ đến cho thế giới, và mọi sự được Người chạm đến đều trở nên trẻ trung, tươi mới, đầy tràn sức sống”. Tôi cảm thấy thật hạnh phúc vì những lời này! Nếu các bạn đọc Tông huấn hậu Thượng Hội Đồng về Giới trẻ của Đức Thánh Cha Phanxicô, thì những lời này thực sự chạm đến trái tim và biến đổi mọi sự. Tôi cảm nhận Sự Sống của Ngài chạm đến chính mình và tôi đoán chắc với các bạn rằng: Tôi cảm thấy mình trở nên trẻ trung hơn!

Tôi mời các bạn đi vào tận chiều sâu sứ điệp này của Đức Thánh Cha. Bởi vì đây là hành trình rõ ràng hơn cả để đến với người trẻ, một hành trình tôi đã khám phá và ước ao chia sẻ với mọi người, với những người lớn tuổi giống như tôi. Được thúc đẩy bởi Tông huấn Christus Vivit, tôi cảm thấy hạnh phúc khi hiện diện giữa những người trẻ. Trong niềm tin vững chắc rằng “Đức Kitô mang sự tươi trẻ đến cho thế giới”, tôi cảm nhận một sự đồng điệu tinh tế trong khi đối thoại với các bạn trẻ. Tôi muốn gửi gắm một cách nghiêm túc lời của Đức Thánh Cha cho họ: “Lời đầu tiên cha muốn nói với tất cả các bạn trẻ Kitô hữu là lời này: Đức Kitô đang sống và Người muốn các con cũng sống thực sự!” Thật đẹp biết bao khi nhìn thấy trong Khánh lễ viện, các bạn trẻ thuộc nhiều tín ngưỡng khác nhau đang khao khát nhận biết Thiên Chúa Hằng Sống.

Liberth, một bạn trẻ người Maroc, đã nói với tôi rằng cậu ấy cảm thấy buồn vì không tìm được việc làm và từ lâu đã không được gặp cha mẹ. Bạn trẻ này đã tự chất vấn về ý nghĩa của cuộc đời mình. Tôi đã khóc với bạn ấy và tôi cũng khao khát có thể mang đến cho bạn ấy nụ cười khi giúp bạn ấy nhìn ra những điều đẹp để nho nhỏ trong cuộc sống.

Các bạn hãy giúp tôi nhé!

“Làm thế nào để đồng hành với các bạn trẻ đang rất cần sống một đời sống thực sự, để họ có thể khám phá vẻ đẹp của cuộc sống? Làm thế nào khiến họ cảm nhận Thiên Chúa đang cùng họ mơ đến những chọn lựa mang tính Tin mừng, tự do và khả tín?”

Tôi tin chắc rằng họ có thể tiếp tục mơ về một tương lai tràn đầy niềm hy vọng.

Nếu các bạn có đề nghị gì hoặc bất chợt lóe lên một tia sáng nào đó, hãy viết và gửi đến cho ban biên tập của báo DMA nhé! Tôi cam đoan với các bạn rằng chúng ta có thể tương tác với nhau và tạo nên một mạng lưới đầy sức sống. Các bạn hãy nhìn xem, một Camilla tuy lớn tuổi nhưng vẫn có điều gì đó dễ thông tri và đối thoại.

Cha Bề Trên cả của Tu hội Salêdiêng, trong năm nay, đã mời gọi chúng ta bước vào hành trình của sự thánh thiện. Điều này thật trùng khớp với tư tưởng của Đức Thánh Cha Phanxicô khi ngài viết trong Tông huấn: “Thánh Đaminh Saviô đã phó dâng mọi đau khổ của mình cho Đức Maria. Khi Thánh Gioan Bosco dạy Saviô rằng sự thánh thiện đòi hỏi phải luôn vui tươi, bạn trẻ này đã mở lòng mình ra cho một niềm vui đầy sức lan tỏa. Đaminh Saviô đã tìm mọi cách gần gũi với những bạn bị bỏ rơi và yếu kém nhất. Cậu qua đời năm 1857, ở tuổi 14, đang khi thốt lên những lời này: “Ôi, con đang nhìn thấy một điều kỳ diệu biết bao!”

Cuộc sống thật đẹp!
Đúng không?

CHRISTUS VIVIT!

Chào tạm biệt mọi người.
Camilla

“NEXT DOOR SAINTS”

«Bàn tay Thiên Chúa làm việc nơi các chị em.»
(MM. Thư 66,2)

Cuộc sống là một màn trình diễn...

Clare Crockett, sinh năm 1982 tại Derry, Hà Lan, theo truyền thống Công giáo, nhưng không xác tín. Cô đã mơ ước trở thành một ngôi sao truyền hình. Kiên trì theo đuổi ước mơ trở thành người nổi tiếng, giờ đây cô đã có thể đạt được điều đó theo một cách thức không thể đoán trước, theo như Chúa quan phòng vui thích.

Được phú bẩm một tài năng nghệ thuật hiếm có, một giọng hát tuyệt vời, một vóc dáng hấp dẫn và một nụ cười quyến rũ, cô có thể bước vào thế giới giải trí. Tuy nhiên, sau biến cố **hoán cải tận căn**, cô thiếu nữ từng mơ ước về điện ảnh và dành thời gian rảnh cho các lễ hội, vũ trường và rượu giờ đã trở thành nữ tu **Clare Crockett - Trợ tá Focolare trong nhà của Đức Mẹ**. Ngày 08.09.2010, chị khẩn trọn đời và năm 2012, chị được gửi đi truyền giáo tại Ecuador. Nữ tu Clare rất quảng đại. Chị nhận được

một ơn đặc biệt và là một đặc sủng giúp chị dễ dàng thân thiện với các trẻ em và với những người trẻ. Ngày 16.04.2016, chị qua đời khi chỉ mới 33 tuổi, cùng với năm thiếu nữ khác. Trong một trận động đất xảy ra ở Playa Prieta - Ecuador, tòa nhà chị đang trú ngụ bị sụp đổ. Cách đây vài năm, hai nữ tu của hội dòng đã thực hiện một bộ phim tài liệu về chị, mang tên **“Tất cả hoặc không có gì”**. Tin tức về bộ phim tài liệu với câu chuyện về chị nữ tu Clare được cả thế giới biết đến và không ai có thể dừng đứng trước chứng từ đức tin và cuộc sống của chị.

Không gì có thể lấy đi khỏi tôi niềm vui từ bỏ mọi sự cho Thiên Chúa.

Một câu chuyện đơn sơ nhưng mạnh mẽ kể về một sự hiến dâng triệt để, không giữ lại chút gì và về một hạnh phúc đích thực chỉ tìm thấy trong vòng tay Thiên Chúa. Đối với chị Clare, cuộc gặp gỡ đáng kinh ngạc với Chúa Kitô đã xảy ra vào Tuần Thánh năm 2000. Chị “tình cờ” tham gia một đợt tĩnh tâm ở Tây Ban Nha với các Trợ tá Focolare trong nhà của Đức Mẹ. “Chúa ban ơn cho tôi để tôi hiểu rằng trên Thập giá Ngài đã chết cho tôi”. Sau khi đã nhận được ơn huệ này, tôi đã biết là tôi có thể thay đổi: “Nếu Ngài đã làm điều này cho tôi, tôi sẽ làm gì cho Ngài?” Chúa muốn tôi sống trong khó nghèo, khiết tịnh và vâng phục. Đối với tôi đó là điều không thể! “Tôi không thể trở thành một nữ tu!” – Tôi đã nói - “Tôi không thể ngừng uống rượu, hút thuốc, tham dự các lễ hội, sự nghiệp của tôi, gia đình của tôi ...”. Nếu Chúa Giêsu yêu cầu chúng ta làm một điều gì đó, Ngài sẽ luôn ban cho chúng ta sức mạnh và ân sủng để thực hiện nó. «Không có sự trợ giúp của Ngài, tôi sẽ không bao giờ làm được những gì tôi phải làm để đáp trả lời mời gọi của Chúa và bước theo Ngài»

Sự thánh thiện không lệ thuộc vào tuổi tác, hiện diện trên tất cả các châu lục và nói bằng các loại ngôn ngữ khác nhau trên thế giới. Quả thực, Tin Mừng là một tin tốt lành cho tất cả mọi người. Đó là sự thánh thiện ở gần bên, của những người sống bên cạnh chúng ta và phản chiếu sự hiện diện của Thiên Chúa.

Cho đến hôm nay, có vô số chứng từ của những người trẻ mà trong cuộc đời ngắn ngủi của họ đã sống cách anh hùng các nhân đức Kitô giáo: đức tin, đức cậy và đức mến. Họ mời gọi bạn hãy tự hào về Bí tích Thánh Tẩy và sống nhất quán với căn tính Kitô giáo của mình. Những bạn trẻ này là những nhân vị tràn đầy ân sủng của Thiên Chúa và là những mẫu gương của đời sống nhân bản

“Nhiều lần trong đời
chúng ta mất thời gian tự hỏi: ‘Nhưng tôi là ai?’
Bạn có thể tự chất vấn tôi là ai
và dành cả đời để tìm hiểu điều đó.
Nhưng tốt hơn bạn hãy hỏi chính mình: ‘Tôi ở đây vì ai?’».
Lời khẳng định này soi sáng cho những chọn lựa trong cuộc sống,
vì nó thôi thúc bạn đảm nhận
trong viễn tượng của sự tự do khi hiến dâng chính mình.

(Tài liệu kết thúc THĐ Giám mục về Người trẻ, đức tin và sự phân định ơn gọi - Phần II. I,69)

Istituto Figlie di Maria Ausiliatrice
Salesiane di Don Bosco

www.rivistadma.org

Các bài đọc, các nghiên cứu chuyên sâu, các video, các bài phỏng vấn có khả năng cống hiến và làm cho các cuộc đối thoại trở nên phong phú với những suy tư mới.

